031m211,N82
N31-29.9
199638

உ

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தினின்று மாதந்தோறும்வெளிவரும்

ஒரு தமிழ்ப் பத்திரிகை.

"எனைத்தானு நல்லவை கேட்க வனைத்தானு
மான்ற பெருமை தரும்"—திருவள்ளுவர்.

17 NOV 1931

தொகுதி—உகூ] பிரஜோத்பத்தி௵ ஆடிமீ [பகுதி-கூ.
Vol. XXIX. *July–August–1931.* No. 9.

உள்ளுறை.

கல்வெட்டுக்களால் அறியப்படும் சில தமிழ்ப்புலவர்கள்:—	ஸ்ரீமத். T. V. சதாசிவபண்டாரத்தார்	உகக
சங்கநூல்களும் கம்பரும்:—	„ பண்டித, ரா. இம்மப்பையர்	உகஎ
புறநானூற்றுக் குறிப்பு:—	„ P. S. சுப்பிரமணிய சாஸ்திரியார் M.A., Ph.D.L.T.	கூ0எ
பரிசோதனைத்தொடர்:—	T. K. இராமாநுஜையங்கார் உதவிப்பத்திராசிரியர்,	கூகரு
பாப் பரிசிலைப்:— பரிபாடல், விஷய சூசிகைகளுடன்	ஷை	சுகூ—சுகூ

பத்திராசிரியர்—திரு. நாராயணையங்கார்.

வருஷமொன்றுக்கு ரூ. 4.] [தனிப்பிரதி அணா—8.

வெளிநாடுகளுக்கு ரூ. 4—8—0.

1931.

Printed by Srimathu RAJA M. DINAKARA BAHADUR AVL., and published by THIRU. NARAYANA IYENGAR, at the Tamil Sangam Power Press, No. 54, New Jail Road, Madura.

ஒரு வேண்டுகோள்.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தினின்று மாதமொருமுறை வெளிவரும் இச்செந்தமிழ்ப்பத்திரிகையில் வெளியிடுமாறு பொருளுரைகளும், மதிப்புரைவேண்டிப் புத்தகம் முதலியனவும் அனுப்புவோர் அவற்றைப் பத்திராதிபர், செந்தமிழ், மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம், மதுரை என்று விலாசமிட்டும்,

செந்தமிழில் வெளியிடுமாறு அனுப்பும் விளம்பரங்களையும் பாண்டியன்புத்தகசாலைக்கு நன்கொடையாக அனுப்பும் புத்தகம் முதலியவைகளையும், செந்தமிழ் செந்தமிழ்ப்பிரசுரங்கள் தமிழ்ச்சங்கப் பிரசுரங்கள் சங்கக்கலாசாலை சங்கப்பரீக்ஷைகள் முதலியவைசம்பந்தமாக அனுப்பும் கடிதங்கள் மணியார்டர்கள் முதலியவற்றையும், இன்னும் இச்சங்கசம்பந்தமாயறியவிரும்பியெழுதும் பிறவற்றையும் மானேஜர், மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம், மதுரை என்று விலாசமிட்டும் அனுப்புமாறு இதன்மூலம் கேட்டுக்கொள்ளலாயிற்று.

லக்ஷ்மீநாராயணையர், மானேஜர்.

விளம்பரம்.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தாரால் சமீபத்தில் அச்சிட்டு விற்பனைக்குச் சித்தம் செய்துவைக்கப்பட்டுள்ள புத்தகங்களின் விலை முதலிய விவரக்குறிப்பு:—

1.	வைத்தியசாரசங்கிரகம் (இரண்டாம்பதிப்பு)	ரூ.	5—0—0
2.	மாறனலங்காரம்	,,	4—8—0
3.	வில்லிபாரதம்	,,	4—0—0
4.	அகப்பொருள்விளக்கம்	,,	1—4—0
5.	திருவாரூருலா.	,,	0—8—0
6.	திணைமாலை நூற்றைம்பது.	,,	0—8—0
7.	சேதுநாடுந் தமிழும்.	,,	0—6—0
8.	பொருளதிகார ஆராய்ச்சி.	,,	1—4—0
9.	கூடற்புராணம் (முதற்பதிப்பு)		0-10-0
10.	மதுரைத்திருப்பணிமாலை (மூன்றும்பதிப்பு)		0—8—0
11.	பன்னூற்றிரட்டு (நான்காம்பதிப்பு)		3—0—0
12.	அரும்பொருள்விளக்க நிகண்டு (முதற்பதிப்பு)		1—4—0

தபாற்கூலி வேறு. வேண்டுவோர் கீழ்க்கண்ட விலாசத்துக்கு எழுதிப் பெறலாம்.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம், மதுரை.

லக்ஷ்மீநாராயணையர், மானேஜர்.

7 NOV 1931

உ

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்.

தொகுதி-உகூ.] பிரஜோத்பத்தி௵ ஆடி௴ [பகுதி-கூ.

Vol. XXIX. *July-August-1931.* No. 9.

கல்வெட்டுக்களால் அறியப்படும் சில தமிழ்ப்புலவர்கள்.

நம் நாட்டில் எடுப்பிக்கப்பெற்ற திருக்கோயில்கள் பலவாகும். அவற்றுள், சில பிறவேந்தர்களது படையெழுச்சியினாலும் வேறு காரணங்களாலும் அழிந்தொழிந்தன. ஆயினும், எஞ்சியுள்ள திருக்கோயில்கள் இன்றும் நிலைபேறுடையனவாகி நம் தமிழ்மக்களது பண்டைச் சிற்பவன்மையை இனிது விளக்கும் கலங்கரைவிளக்குகள் என்று புகழுமாறு நிலவுகின்றன. பழைய தமிழ்வேந்தர்களான சேர சோழ பாண்டியர்களது ஆட்சிக்காலங்களிற் பொறிக்கப்பெற்ற கல்வெட்டுக்களையும் பிற கல்வெட்டுக்களையும் இத்திருக்கோயில்களில் நாம் இன்றுங் காணலாம். இக்கல்வெட்டுக்களால் உணரப்படும் அரிய பெரிய பழைய செய்திகள் எத்துணையோ பலவாம். இவற்றுள், சில புலவர்களைப்பற்றிய செய்திகளும் உள்ளன. இப்புலவர்கள் கல்வெட்டுக்களாலன்றி வேறு வகையில் நம்மனோரால் அறியப்படாதவர்களாயிருத்தலின் இன்னோரைப்பற்றிய வரலாற்றைக் கல்வெட்டுக்களிற் கண்டவளவு அடியிற் குறிக்கின்றேன்.

1 உத்தண்ட வேலாயுத பாரதி:—இவர் தொண்டைமண்டலத்திற் காலியூர்க்கோட்டத்திலுள்ள உத்தரமேரூரைச்சார்ந்த மஹிபால குலகால சேரியில் வதிந்தவர்; வீரவல்லித்தேவராசபட்டர், காசிநாதர், குப்பையன் என்றும் வழங்கப்பட்டவர்; அந்தணர் குலத்தினர்; திருநாவுக்கரைய தேவருக்குச் சூலைநோய்தீர்த்தருளிய திருவதிகை வீரட்டான

முடைய மாதேவர்மீது ஒரு கலம்பகம் பாடியவர். இவர் இக்கலம்பகம் பாடியமைக்காகச் சகம் 1458 ஆம் ஆண்டு துன்முகியில் ஆடித்திங்கள் 10 ஆம் நாளில் திருவதிகைக் கோட்டைக்குள் அந்தணர்வீதியில் ஒரு வீடும் புன்செயில் ஒருமாவும் நன்செயில் இரண்டுமாவும் இவருக்குப் பரிசிலாக அளிக்கப்பெற்றுள்ளன. இது நிகழ்ந்தது கி. பி. 1536-ஆம் ஆண்டாதலின் இவர் பதினாறும்நூற்றாண்டின் இடையில்வாழ்ந்த தமிழ்ப்புலவர் ஆவர். இச்செய்திகள் திருவதிகையிலுள்ள திருக்கோயிலில் வரையப்பெற்றுள்ளன. (Inscription No. 376 of the Madras Epigraphist's collections for the year 1921)

2. கோடிக்கோண்டான் பெரியான் ஆதிச்சதேவன்:-இவர் பாண்டிநாட்டிற் சிறுபெருச்சியூரில் விளங்கிய புலவர் ஆவர்; கண்டன் உதயஞ்செய்தான் என்ற பாண்டிநாட்டுத்தலைவன்மீது பிள்ளைத்தமிழ் இயற்றி அவனாற் சாத்தனேரி என்ற ஊரில் அளிக்கப்பெற்ற நிலங்களைப் பரிசிலாகப்பெற்று வாழ்ந்தவர். இவர் இந்நூலை இயற்றிப் பரிசில்பெற்றது கி. பி 1230 ஆம் ஆண்டாகும் என்று இராமநாதபுரம் ஜில்லா திருப்புத்தூர்த் தாலூகாவிலுள்ள பெருச்சிக்கோயிலிற் பொறிக்கப்பட்டுள்ள ஒரு கல்வெட்டு உணர்த்துகின்றது. (Ins. No. 75 of 1924.) ஆகவே இவர் கி. பி. பதின்மூன்றும்நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் நிலவிய புலவர் ஆவர். கண்டன் உதயஞ்செய்தான் என்னும் தலைவன் இப்புலவரை 'நமது புலவர்' என்று மிகவும் பாராட்டியிருத்தலால் இவர் அவனது அவைக்களப்புலவராக இருந்திருத்தல்வேண்டும்.

3. காராணை விழுப்பரையன்:-இவர் பாண்டிநாட்டில் மதுரைமாநகரில் வாழ்ந்த தமிழ்ப்புலவர் ஆவர்; கி. பி. 1216 முதல் கி. பி. 1238 வரையிற் பாண்டிநாட்டில் ஆட்சிபுரிந்த முதலாம் மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியனது அவைக்களப் புலவராக வீற்றிருந்து பெருமை எய்தியவர்; எனவே கி. பி. பதின்மூன்றும்நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் விளங்கியவராதல் வேண்டும். இவர் மேற்கூறிய 'பெரியான் ஆதிச்சதேவன்' என்ற புலவருக்கு உற்ற நண்பராயிருந்தனரென்று பெருச்சிக்கோயிலிலுள்ள ஒரு கல்வெட்டு உணர்த்துகின்றது. (Ins. No. 75 of 1924.)

4. கவிராயர் ஈசுவர சிவஉடையார்:—இப்புலவர் களர் என்ற ஊரினர்; முதலாம் மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியனுக்குத் திறைசெலுத்திவந்த பாண்டிநாட்டுக் குறுநிலமன்னர்களுள் ஒருவனாகிய திருக்கானப்பேருடையான் மழவச்சக்கரவர்த்திக்குத் தமிழாசிரியராக விளங்கியவர். இவருக்கு விளக்கனிநல்லூர் என்ற ஊர் இத்தலைவனால் முற்றூட்டாகக் கி. பி. 1236 ஆம் ஆண்டில் அளிக்கப்பெற்றது என்பது திருப்பத்தூர்த் தாலூகாவில் வாணமனைச்சிறுவயல் என்ற ஊரிலுள்ள ஒரு கல்வெட்டால் அறியப்படுகின்றது. ஆகவே இப்புலவரும் பதின்மூன்றும் நூற்றாண்டில் இருந்தவர் என்பது நன்கு புலப்படுகின்றது. (Ins. No. 47. of 1924.

5. காசிக்கலியன் கவிராயன்:—இவர் திருநெல்வேலிஜில்லாவிலுள்ள தென்காசியில் வாழ்ந்த ஒரு புலவர் ஆவர்; கலி 4689 ஆம் ஆண்டில் தென்காசியில் முடிசூடிக்கொண்ட வீரபாண்டியன்மீது முடிசூட்டுமங்கலநாளில் நாண்மங்கலம், குடைமங்கலம், வாண்மங்கலம் இவற்றைப் பாடி அரசனைப் பெருமையுறச்செய்தனர். இச்செய்தி தென்காசியிலுள்ள கோயிற் கோபுரத்தில் வரையப்பெற்றுள்ளது. அன்றியும்,

> "கற்றுணர்ந்தோன் காசிக் கலியன் கவிராயன்
> மற்றடந்தோள் வெல்வீர மாறனுக்குச்—சொற்புனைந்தான்
> நாண்மங் கலமும் நவிற்றுகுடை மங்கலமும்
> வாண்மங் கலமும் வகுத்து."

என்னும் வெண்பாவினாலும் இனிது உணரப்படுகின்றது. இப்புலவர், வீரபாண்டியனது முடிசூட்டுமங்கலநாளிற் பாடிய பாடல்கள் தென்காசியிலுள்ள விசுவநாதசுவாமி திருக்கோயிலிற் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றை அடியிற் காண்க.

நாண்மங்கலம்.

> சீர்கொண்ட செங்கமலை வாழத் தரையாடைப்
> பார்கொண்ட வாள்வீர பாண்டியனென்—றேர்கொண்ட
> கானுலா மாலைக் கனகமகு டம்புனைந்தான்
> மானவே லானபிரா மன்.

குடைமங்கலம்.

சேணுலவு வெண்டிங்கட் செல்வனைத் தண்ணென்று
நீணிலமோ ரேழும் நிழற்றுமே—பேணிவந்து
பூவேந்த ரேத்தும் புகழ்வீர பாண்டியனங்
கோவேந்தன் கொற்றக் குடை.

வாண்மங்கலம்.

பற்றலர்மண் கொள்ளும் பணிந்தார்க் கரசளிக்கும்
கொற்ற முயர்க்குமறங் கூறுமே—விற்றடந்தோள்
வில்லவனை வென்றுகொண்ட வீரமா றஞ்சடையன்
வல்லமெறிந் தானேந்து வாள்.

வீரபாண்டியன் முடிசூடியகாலம்.

நண்புற் றெதிர்ந்தகலி காலா பிரத்தறுநூற்
றெண்பத்தொன் பானி விருங்கடல்சூழ்—மண்பெற்று
மின்னுமகு டம்புனைந்தான் வேல்வீர மாறனென
மன்னவர்கோ மானபிரா மன்.

நாண்மங்கலம், குடைமங்கலம், வாண்மங்கலம் இவற்றின் இலக்கணங்களைத் தொல்காப்பியம் புறத்திணையியலிலுள்ள 'தாவினல்லிசை' என்னும் சூத்திரத்தினுல் நன்கறியலாம். வீரபாண்டியனைப் பாடியுள்ள இப்புலவர் கி. பி. பதினூறும் நூற்றாண்டின் இறுதியில் வாழ்ந்தவர் ஆவர். (Inscription No. 10 of the Travancore Archæological series Vol. I)

6. வீராண்ட பல்லவரையர்:— இவர் மூன்றாங்குலோத்துங்க சோழனது அவைக்களப்புலவருள் ஒருவர். இவரது வேண்டுகோளால் காளவிநோத நிருத்த பேரையன் என்பான் திருக்கடவூர்ச் சிவாலயத்திற்கு கட்டுவாசிலாக அரசனால் நிமனஞ் செய்யப்பெற்றான். இஃது இக்குலோத்துங்கசோழனது ஆட்சியின் 23-ஆம் ஆண்டாகிய கி. பி. 1201-ல் நிகழ்ந்தது. எனவே, இப்புலவர் பதின்மூன்றும் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் வாழ்ந்தவராதல்வேண்டும். இச்செய்தி திருக்கடவூரிலுள்ள ஒரு கல்வெட்டாற் புலப்படுகின்றது. (Inscription No. 255 of 1925).

7. பெருநம்பி:— இவர் தொண்டைமண்டலத்தில் வாழ்ந்துகொண்டிருந்த சிறந்த தமிழ்ப்புலவர் ஆவர். இயல், இசை, நாடகங்களாகிய முத்தமிழிலும் வல்லவர்; கடைச்சங்கப்புலவராகிய மதுரைக் கூலவாணிகன் சீத்தலைச்சாத்தனார் மரபில் தோன்றியவர்; பொய்யாமொழிமங்கலம் என்ற ஊரை முற்றூட்டாகப் பெற்றவர். இவரது வரலாறு திருக்கச்சூர் ஆலக்கோயிலிலுள்ள ஒரு கல்வெட்டால் அறியப்படுகின்றது. (Inscription No. 301 of 1909).

8. பாச்சில்வேள் நம்பன்:—இப்புலவரது இயற்பெயர் நம்பன் என்பது. இவர் சோழமண்டலத்தில் மழநாட்டிலுள்ள திருப்பாச்சிலாச்சிராமம் என்ற நகரத்தின் தலைவர். இவர் சுவரன்மாறனாகிய இரண்டாம் பெரும்பிடுகு முத்தரையனைப் பாடிய புலவர்களுள் ஒருவர். இம் முத்தரையன் திருக்காட்டுப்பள்ளியின் பக்கத்திலுள்ள நியமம் என்ற ஊரில் ஒரு பிடாரியார்கோயிலெடுப்பித்து அக்கோயிலிலுள்ள தூண்களில் தன்மீது பாடப்பெற்ற பல பாடல்களையும் அவற்றைப் பாடிய புலவர்களது பெயர்களையும் பொறித்துள்ளான்.

அக்கோயில் இடிந்தபின்னர் அதிலிருந்த கற்களையும் தூண்களையும் கொணர்ந்து திருக்காட்டுப்பள்ளிக்கு அண்மையில் இரண்டு மைல் தூரத்திலுள்ள செந்தலை என்று தற்காலத்து வழங்கும் சந்திரலேகைச் சதுர்வேதிமங்கலத்தில் ஒரு சிவாலயம் அமைத்துள்ளனர். இதில் நமது புலவராகிய பாச்சில்வேள் நம்பன் என்பார் பாடிய பாடல்கள் காணப்படுகின்றன. இப்பாடல்களெல்லாம் கட்டளைக்கலித்துறைகளாகவும் வெண்பாக்களாகவும் இருக்கின்றன; இவற்றுள் சில அடிகளும் சீர்களும் சிதைந்துள்ளன. காலஞ்சென்ற திரு. கோபிநாதராயர் அவர்கள், M.A., இரண்டாம் பெரும்பிடுகு முத்தரையன் கி. பி. எட்டாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலிருந்தவன் என்று கூறியுள்ளனர். (செந்தமிழ்—தொகுதி—6 பக்கம் 10). எனவே, இவ்வேந்தனைப் பாடியுள்ள புலவராகிய பாச்சில்வேள் நம்பன் என்பவரும் கி. பி. எட்டாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் வாழ்ந்தவராதல்வேண்டும்.

9. ஆசிரியர் அநிருத்தர்:—இப் புலவர்பெருமானும் மேற்கூறிய பெரும்பிடுகுமுத்தரையனைப் புகழ்ந்து பாடியவருள் ஒருவராவர். இவரது பாடல்களும் செந்தலையிலுள்ள சிவாலயத்திற் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. இவரது ஊர் முதலான பிறசெய்திகள் புலப்படவில்லை.

10. கோட்டாற்று இளம்பெருமானார்:—இவர் கோட்டாறு என்ற ஊரில் வாழ்ந்த புலவர்போலும். இவரும் பெரும்பிடுகுமுத்தரையனைப் பாடியவர். இவரது பாடல்கள் செந்தலைச் சிவாலயத் தூண்களில் உள்ளன.

11. அமருண்ணிலையாயின குவாவங்காஞ்சன்:—இப்புலவர் சோழமண்டலத்துக் கிழார்க்கூற்றத்திலுள்ள பவதாயமங்கலம் என்ற ஊரில் வாழ்ந்தவர். பெரும்பிடுகுமுத்தரையனைப் பாடியவருள் இவரும் ஒருவர் ஆவர். இவர் அவ்வேந்தன்மீது பாடிய பாடல்கள் செந்தலைக் கோயிலிலுள்ள தூண்களில் வரையப்பட்டிருக்கின்றன. ஆசிரியர் அநிருத்தர், கோட்டாற்று இளம்பெருமானார் அமருண்ணிலையாயின குவாவங்காஞ்சன் ஆகிய இப்புலவர்கள் எல்லோரும் பெரும்பிடுகுமுத்தரையன் காலமாகிய கி. பி. எட்டாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் வாழ்ந்தவர்கள் என்பது ஒருதலை. இனி, இவர்கள் பாடிய பாடல்களுட் சிலவற்றை அடியிற் காண்க.

ஏறி விசும்பு மிருநிலமாய்த் தென்பவால்
மாறன் செருவேன் மறங்கனன்று—சீறக்
கொடிமாடத் தண்கொடும்பைக் கூடாத மன்னர்
நெடுமா மதிலிடிந்த நீறு. (அமருண்ணிலை பாடியது)

எண்கி னிருங்கிளையு மேறற் கரியவே
வண்கைச் செருமாறன் வாள்காய்த்தி—விண்படர்வான்
சேணுடு தாழ்ந்த மாநாடக் கண்ணனூர்க்
கோநாடர் புக்கொளித்த குன்று. ஷை.

வெங்கட் பொருக (ளஞ்) சேர் வெல்கொடியோன் வாண்மாறன்
செங்கட் கரும்பகடு சென்றுழக்க—அங்குலந்தார்
தோழுந்தி மாவழுந்தச் செங்குருதி மண்பரந்த
ஊழுந்தி யூரென்னு மூர். (பாச்சில்வேள் நம்பன் பாடியது.)

T. V. சதாசிவபண்டாரத்தார்,
Tamil pandit,
வாணாதுறை ஹைஸ்கூல்,
கும்பகோணம்.

சங்க நூல்களும் கம்பரும்.

கவிச்சக்கரவர்த்தியாகிய கம்பநாட்டாழ்வார் கல்வித்தெய்வமாகிய கலைமகளின் நிறையருளை முற்றும்பெற்ற அருட்கவியாயினும், அவர் காலத்து விளங்கிய வடமொழி நூல்களினும் சங்கநூல்களினும் விடயங்களை நுணுகி யாய்ந்து, அவ்வந்நூல்களிலுள்ள கருத்துக்களை ஆங்காங்குச் சந்தர்ப்பத்துக்கேற்பத் தாம் பாடிய இராமாயணமென்னும் அரிய பெரிய காப்பியத்தின்கண் திருத்தமாக வமைத்துள்ளாரென்பது அவரது நூலைச் செவ்விதினாய்ந்துணர்ந்த சீரிய புலவரது அநுபவசித்தமாகும். இதற் கெடுத்துக்காட்டாகச் சங்கநூல் மேற்கோள்களை யியன்றவரை யுதாகரித்து, அவற்றுக் கிணங்கவும் மேலாகவும் நம் கவிஞர்பெருமான் தம் கருத்துக்களைச் சொல்லிப் போன விவரங்களை நிரலே யெடுத்துக்காட்டுவாம்.

"புனிறுதீர் குழவிக் கிலிற்றுமுலை போலச்
சுரந்த காவிரி மரங்கொல் மலிநீர்
மன்பதை புரக்கு நன்னாட்டுப் பொருநன்"

என்பது புறப்பாட்டு.

இதற்கு, 'ஈன்றணிமைபொருந்தி அது தீர்ந்த குழவிக்குச் சுரக்கு முலைபோல, நீர்மிக்க காவிரியினது கரைமரத்தைச்சாய்க்கும் மிக்க வெள்ளம் உலகத்து உயிர்ப்பன்மையைப் பாதுகாக்கும் நல்ல சோழநாட்டையுடைய வேந்தன்' என்பது பழையவுரை.

சரயுநதியின்வருணனைக் குறிக்கவந்த கம்பர் இப்புறப்பாட்டின் கருத்தையமைத்து,

'இரவி தன்குலத் தெண்ணில்பல் வேந்தர்தம்
பரவு நல்லொழுக் கின்படி பூண்டது
சரயு வென்பது தாய்முலை யன்னதிவ்
வுரவு நீர்நிலத் தோங்கு முயிர்க்கெலாம்'

என வெகு அழகாக நயங்கள் பலவமையப் புனைந்துரைத்தனர்,

சீவகசிந்தாமணியில் ஏமாங்கதநாட்டை வருணித்த திருத்தக்க தேவர் அவ்வேமாங்கதமென்னும் நாடு, 'வெற்றியையுடைய தனதின்பத்தை உலகை விரும்பப்பண்ணுதற்கு விண்மகிழ்ந்து வீழ்ந்ததென்னும்படி தன்னையொழிந்த நாடு தனக்கு எல்லையாகவைகும், அது வீடுபெறத் தவஞ்செய்வார்க்கு இடம், மறுமைகருதி இல்லறநடாத்துவார்க்கும் இடம்; அது நற்பொருளைப்பயக்குங் கல்வியைக் கற்பார்க்கிடம், நிலையாத பொருளைத் தேடுவார்க்குமிடம்' என்ற பொருளமைய,

'நற்றவஞ்செய் வார்க்கிடம், தவஞ்செய் வார்க்கு மஃதிடம்,
நற்பொருள்செய் வார்க்கிடம், பொருள்செய்வார்க்கு மஃதிடம்,
வெற்றவின்பம் விழைவிப்பான் விண்ணுவந்து வீழ்ந்தென
மற்றநாடு வட்டமாக வைகுமற்ற நாடரோ'

என்று நன்கு வருணித்தனர்.

'செவ்விய மதுரஞ் சேர்ந்தநற் பொருளிற் சீரிய கூரியதீஞ்சொல்
வவ்விய கவிஞ ரனைவரும் வடநூன் முனிவரும் புகழ்ந்தது வரம்பில்
எவ்வுல கத்தோ ரியாவரும் தவஞ்செய் தேவரா தரிக்கின்ற
அவ்வுல கத்தோ ரிழிவதற் கருத்தி புரிகின்ற தயோத்திமா நகரம்'

என்று அயோத்திநகரைப்பற்றிக் கம்பர் அலங்கரித்துப்பாடினர்.

ஏமாங்கதநாடு, விண்ணுலகம் மகிழ்ச்சிகொண்டு பூவுலகின்கண் வீழ்ந்ததென்னும்படி விளங்கிற்றென்றும், அதற்குக் காரணம், மண்ணுலகத்திலும் அதிகமாகத் தன்னிடத்திருந்த வெற்றியையுடைய இன்பத்தை மண்ணுலகங்கண்டு விரும்புதற்காகவே. எனவுங் கூறிப்போயினர் திருத்தக்கதேவர்.

எவ்வுலகங்களிலுமுள்ளவர்கள் தவத்தைச்செய்து பெறவிரும்புதற்குரியது மோட்ச உலகமென்றும், அது பிறவாநெறியுற்ற நிலையுடையதாகலின் நிரதிசயவின்பத்துக்குரியதாமென்றும், அதனையடைந்தார் எவ்வாற்றானும் பாசநிலைகெழீஇய இம்மண்ணுலகை மறந்துங் கனவிலு நினையாரென்றுங் கூறப்படுவதே முத்தியுலகமாண்பாம்; என்றாலும் அம்மோட்சலோகத்திலுள்ளவர்களும் இழிந்துவந்து வசிப்பதற்குப் பேராசையுண்டுபண்ணுகின்றது அயோத்திமாநகரம் என்று வருணித்த நம் கவிச்சக்ரவர்த்தியாரது அரியபெரிய புலமைத்திறத்தை என்னென்றுரைப்பது? வீட்டுலகிலுள்ளாரே வர விழைவுகொள்கின்றனரெனின், ஏனையுலகின்கணுள்ளார் வரவிரும்புதலைச் செப்புதலும் வேண்டுமோ? இதனானே இராமபிரானிருக்குமிடமே மோட்ச உலகமென்பதூஉம், அவதாரவிசேடமாய அப்பிரானே பரதத்துவமான பெருந்தெய்வமென்பதூஉம், நன்குவிளங்குகின்றனவன்றோ?

மண்ணுலகிலுள்ளார் காமியமாகவும், நிஷ்காமியமாகவும் வினைகளையியற்றிச் சுவர்க்க இன்பத்தையும் மோக்ஷசுகத்தையும் பெறுவதியற்கையாமே தவிர, மேலுலகிலுள்ளார் தவவினையியற்றிப் பூவுலகு போதரல் என்றுமில்லாத வழக்கமாகும். இஃது ஏனைநகரங்கட்கொத்ததாயினும், இவ்வயோத்தியைநோக்கச் சிறிதும் ஏலாதென்றும், முத்தியுலகத்தாரும் ஏனையுலகினரும் அவசியம் இதனைக்காணின், போதருவாரெனவும் சமத்காரமாகக் கூறிய கம்பரதேரானை அனைவராலும் பெருமிதந்தோன்றக் கொண்டாடற்பாலதாமென்க.

சிந்தாமணிக்கவியில் விண்போதாலால் மண்ணுலகிற்கு மாண்பெய்துவது என்ற கருத்தைத் தொனிக்கின்றது; அதற்கு முற்றும் மாறான கொள்கை கம்பர்கவியிற் காணப்படுகின்றது. இங்ஙனஞ் சிந்தாமணி மேற்கோளை யெடுத்துக்கொண்டு அதனினும் பன்மடங்கு விழுமிதாகவும் சமத்காரமாகவும் கூறிய கம்பரது கவிநயம் நோக்கி நோக்கி வியத்தற்குரியது.

தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனுக்கு வீடுபேறுநிமித்தம் நிலையாமையைச் செவியறிவுறுத்தி மாங்குடி மருதனார் பாடியருளிய மதுரைக்காஞ்சியென்னும் நூல் பத்துப்பாட்டினுள் ஒன்றாகும். இஃது, அப்பாண்டியனுடைய முன்னோர்களின் பெருமையையும் பாண்டியநாட்டின் ஐந்திணைவளங்களையும், மதுரையின் வனப்பையும் அப்பாண்டியனுடைய வீரமுதலியவற்றையும் கூறும். மற்று மிந்நூலிற் சேரவேந்தனது நாளோலக்கச்சிறப்பும் பல சிற்றரசர்களுடைய பெருமைகளும் கூறப்பட்டுள்ளன. பாண்டியனுடைய வீரச்சிறப்பைச் சொல்லவந்த இடத்திலே,

*"முழங்குகடல் ஏணி மலர்தலை யுலகமொடு
உயர்ந்த தேஎத்து விழுமியோர் வரினும்
பகைவர்க் கஞ்சிப் பணிந்தொழு கலையே"

எனப் பொருமிதந்தோன்றக் கூறினர், நீர்கவிப்புலவராம் மாங்குடி மருதனார். இதனானே விண் மண் என்ற இரண்டுலகங்களிலும்வசிக்கின்ற வீரராலும் சிறிதும் அஞ்சுதற்கேதுவாகாத மனோதிடம் படைத்தவன் பாண்டியனென்பதும் அவன் அவ்விருதிறத்தாரையும் வெற்றிகொள்ளும் பான்மையுடையானென்பதும் பெறக்கிடக்கின்றன.

விசுவாமித்திரர் தமது வேள்வியைக் காக்கும்பொருட்டு இராமபிரானை யனுப்பவேண்டுமெனத் தசரதவேந்தனிடத்துத் தம் கருத்தைத் தெரிவித்தபோது, வேந்தன் பெரிதும் துயரமுற்றுக் கவலைக்கடலுண் மூழ்கிப் பின்னரொருவாற்றாற்றேறி, முனிவரைநோக்கி 'இராமன் சிறியவன், படைக்கலப்பயிற்சி நன்கு திருந்தப்பெறாதவன்; வேள்விகாத்தலாகிய இஃதொன்றே நுமது கட்டளையாயின் தேவரோ யெதிர்த்துவந்திடையூறியற்றினும் அவைகட் கிடையூறாக யான் காப்பேன்; ஆலசியம் செய்யாது உடனே புறப்படுக'வெனக் கூறினான் என்ற சந்தர்ப்பத்திலே கவிஞர்தலைவர் கம்பநாடர்,

'தொடையூற்றத் தேன் றுளிக்கு நறுந்தாரான்
ஒருவண்ணந் துயர் நீங்கிப்
படையூற்ற மிலன்சிறிய னிவன்பெரியோய்
பணியிதுவேற் பனிநீர்க் கங்கை
புடையூற்றுஞ் சடையானு நான்முகனும்
புரந்தரனும் புகுந்து செய்யும்
இடையூற்றுக் கிடையூறா யான்காப்பென்
பெருவேள்விக் கெழுக வென்றான்'

எனக் கூறிப்போயினர்.

---

*'முழங்கு கடலாகிய எல்லையையுடைய அகன்ற இடத்தையுடைய உலகத்தவர்களுடனே உயர்ந்த தேவருலகத்துத் தேவரும் பகைவராய் வரினும் பகைவருக்கு அஞ்சித் தாழ்ந்து ஒழுகலைச் செய்யாய்,' (மதுரைக்காஞ்சி, நச். உரை.)

மதுரைக்காஞ்சியில் மாங்குடிமருதனார், தேவர்களையெதிர்த்துவரினும், பாண்டியனை அஞ்சிப் பணிந்தொழுகுபவனல்லன் எனக்கூறினாராயினும், பாண்டியனுக்குப்பகையாய் அப்புத்தேளிர் எதிர்த்துவாற்குக் காரணங் குறிப்பான் அறியுமாறு கூறிப்போயினர்.

பகீரதனது விடாமுயற்சிக்கும் பெருந்தவத்திற்கும் மனமிக விரங்கிச் சிவபெருமான் கங்காநதியைப் புவியிற் போதரச் செய்தாராயினும், அந்நதி பல நிலங்களின்வழியாகப் பெருக்கெடுத்துப்பாய்ந்தோடுதலால், ஆங்காங்குத் தழைக்குடில்கள் பல வேய்ந்துகொண்டு தவமியற்றும் முனிவர்கட்கு முதற்கண் சிறிது இடையூறுயமையுமெண்க; கௌசிகரும் அவருளொருவராகலான் இத்தகையசெயலாற் சிவபிரான் அவர்க்குப் பகைவராதல்கூடும். திரிசங்குவேந்தன் உடலுடனே, சுவர்க்கலோகம் புக முயன்று செய்த செய்தியைக் கிளத்தும் வரலாற்றினின்று பிரமதேவனும் இந்திரனும் விசுவாமித்திரருக்கு விரோதமாதல் பெறப்படும். தமது தபோபலத்தால் திரிசங்குவை விமானமேற்றிப் பொன்னுலகத்துய்க்கப் பின்னர்த் தேவர்களாற் றள்ளுண்டு புவிக்கணிழிந்த திரிசங்குவின்நிலையைக்கண்ட முனிவர் வெகுளிமேற்கொண்டு வேறுலகைப் படைத்திடுவேன்; வேறு பிரமேந்திராதிகளையும் ஏனைய தேவர்களையுஞ் சிருட்டிப்பேனென வீரமொழிகள் புகன்று சிலவற்றைப் படைக்கவுந் தொடங்கவே, சிவபிரான் திருமாலாதிய அனைவோரும் முனிவரைபணிந்து, 'நம்மைப் புகல்புகுந்தோனை நீவிர் காக்குந்திறம் நன்று! நன்று!! இனிச் சிருட்டியையொழிக' எனக் கூறவே, இந்திரன் முதலிய தேவர்கள், 'ஐந்து நட்சத்திரங்கள் தென்பால்வந்து நும்புரைவிளக்கிடுக' வெனக் கூறிப்போயினரென்பது வரலாறு. இதனானே, சிவபிரான், இந்திரன், பிரமன் முதலாயினோர் விசுவாமித்திரரது தவவேள்விக்கு இடையூறியற்றத்தக்க காரணங்கள் கொண்டவரென்பதைக் கம்பநாட்டாழ்வார்கூற்றினும் குறிப்பானும் அறியுமாறு நிறுவிப்போயினரென்றவிடயம் தெள்ளிதிற் புலனாகும்.

இங்ஙனம் முன்னோர் கருத்துக்களைத் தழுவுவரேனும் அவற்றை நயம்படக் காரணங்காட்டிப் புனைந்துரைப்பது இயல்பிலேயே இவர்க் கமைந்த ஒப்புயர்வற்ற பேராற்றலாகும் என்க.

இராமபிரானது வல்லமையை வருணிக்கும்போதும் இங்ஙனம் மறவாமற் கூறுவது இவர்க் கியல்பேயாம்.

'சூரறுத்தவ னுஞ்சுடர் நேமியும்
ஊரறுத்த வொருவனு மோம்பினும்
ஆரறத்தினொ டன்றிநின் றாரவர்
வேரறுப்பென் வெருவன்மி னீரென்றான்'

தருமத்தோடு பொருந்துதலின்றி, அதருமத்தோடுபொருந்திநின்றவர்கள் யாவரோ அவர்களையெல்லாம் சூரனைச்சேதித்த சுப்பிரமணியக் கடவுளும் விளங்குகின்ற சக்கரப்படையையுடைய விஷ்ணுமூர்த்தியும் திரிபுரமெரித்த விரிசடைக்கடவுளும் ஒருங்கே சேர்ந்து பாதுகாப்ப முன்வருவார்களாயினும் அவர்களையும் பொருட்படுத்தாது புறங்கண்டு வேரோடு களைந்துவிடுவேன், நீவிர் சிறிது மஞ்சற்க; வெனத் தண்டகாரணிய முனிவர்க் கபயங்கூறிய ஸ்ரீராம மூர்த்தியினது ஆற்றலை யழகுற வமைத்துக் கூறினர்.

'புலிபுறங் காக்குங் குருளை போல
மெலிவில் செங்கோல் நீபுறங் காப்ப'

என்பது புறநானூறு.

'புலி பாதுகாக்குங் குட்டிபோலக் குறைவில்லாத செவ்விய கோலால் நீ பாதுகாப்ப' என்பது இதன் பழையவுரை. சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவனை இடைக்காடனார் பாடியபோது இங்ஙனங் கூறினர்.

இராமலக்ஷ்மணரால் அங்கபங்கம் நிகழ்ந்தபோது, சூர்ப்பணகை,

'புலிதானே புறத்ததாக் குட்டிக்கோட் படாதென்ன
ஒலியாழி யுலகுரைக்கு முரைபொய்யோ? ஊழியினும்
சலியாத மூவர்க்கும் வானவர்க்குந் தானவர்க்கும்
வலியானே யான்பட்ட வலிகாண வாராயோ'

என்று இராவணனை நோக்கி முறையிடுவாளாயினள். கற்பாந்தகாலத்திலும் நிலைகுலையாத திரிமூர்த்திகளுக்கும் தேவர்களுக்கும் அசுரர்களுக்கும் மேம்பட்ட வலிமையுடையவனே! தாய்ப்புலி பின்னேயிருக்க அதன் குட்டி யாவராலும் பிடித்து வருத்தமடைவிக்கப்படாது என்று ஒலியையுடைய கடல்சூழ்ந்த உலகத்திலுள்ளார் கூறுகிற வார்த்தை பொய்யாமோ? நான் அடைந்த கொடுநோவைப் பார்க்க வாமாட்டாயோ? என்பது, இதன் பொருள்.

'புலிதானே புறத்தாகக் குட்டி கோட்படாது' என்ற வாக்கியம் உபமானத்தால் உபமேயத்தை விளக்கும் 'பிறிது மொழிதல்' லென்னும் அணியாய், வலியபெரியோர் புறத்தேயிருக்க அவரைச் சார்ந்தோர் எவராலுந் துன்புறுத்தப்படார் என்ற உபமேயத்தை விளக்கும். 'பெரிய தமயனான நீ யெனக்குப் புறங்காவலாக இருக்கையில் உன்னுடைய செல்வத்தங்கையான என்னை யிவர் வருத்தியதனால் அவ்வுரை பொய்யாயிற்றே' என்றாள்.

முற்குறித்த புறப்பாட்டின்கருத்தை யப்படியே யெடுத்துக் கொண்டு கம்பநாடர், அதனைத் தம் கருத்தாகக் கூறாமல் 'ஒலியாழி யுலகுரைக்கும் உரை' யென, ஆன்றோர்வாக்காக அமைத்துக் கூறியதும் ஈண்டைக்கு நுணுகியறிதற்பாலதொன்றாமென்க.

'மின்னூர் சிலம்பிற் சிலம்புங் குரலன்னம்' என்பது சிந்தாமணித் தொடர். மின்னலைப் போன்று ஒளிவீசும் மாதரது பாதச்சிலம்பினோசை போல், ஒலிக்கின்ற குரலையுடைய அன்னப் பறவைகள் என்பது இதன் பொருள்.

'அரங்கி னாடுவார் சிலம்பி னன்னநின்
றிரங்கு வார்புனற் சரயு வெய்தினார்'

என்றனர் கம்பநாடர்.

நர்த்தனசாலையில் நடிக்கின்ற நங்கையாது (பாதங்களி லணியப் பட்டுள்ள) சிலம்போசைபோல, அன்னப்பறவைகள் நிலைபெற்று ஒலித்தற்கிடமாகிய மிக்க நீரையுடைய சரயுநதியை இராமலக்ஷ்மண ரடைந்தனரென்பது இதிற் குறித்த பொருளாம். ஈண்டு, அன்னப்புட்க ளின் குரலொலி, மாதர் சிலம்பிசையைப்போல விருக்குமெனக் குறிக்கப் பட்ட இயற்கைவருணனையின் நயம் மிக இன்பம்பயப்பதொன்றாம்.

மணிமேகலை பத்தொன்பதாங்காதையாகிய சிறைக்கோட்ட மறக் கோட்டமாக்கியபகுதியின்கண் இரவின்வருணனையைப் புனைந்துரைக்கத் தொடங்கிய கூலவாணிகன்சாத்தனார்,

'அகல்வாய் ஞால மாரிரு ளுண்ணப்
பகலர சோட்டிப் பணையெழுந் தார்ப்ப
மாலை நெற்றி வான்பிறைக் கோட்டு
நீல யானை மேலோ ரின்றிக்
காமர் செங்கை நீட்டி வண்டுபடு
பூநா றடா அஞ் செருக்கிக் கால்கிளர்ந்து
நிறையழி தோற்றமொடு தொடர.'

என, உருவகவணி தோன்ற வெகு அழகாக வருணித்தனர். அதன் பொழிப்புரை வருமாறு—

விரிந்த இடத்தையுடைய உலகத்தை அரிய இருளாகிய பகைவன் உட்கொள்ளும்படி, சூரியனாகிய அரசனைத் துரத்திவிட்டுத் தன்வருகை யை யாவர்க்கும் தெரிவிப்பதற்காகப் பறையென்னுங்கருவி மிக்கெழுந் தொலிக்க, அந்திக்காலமாகிய நெற்றியையும் பிறைச்சந்திரனாகிய தந்தத்தையுமுடைய கரியநிறத்தையுடைய (இராத்திரியாகிய) யானை, பாகரில்லாமல் விருப்பமாகிய துதிக்கையைநீட்டி ஏழிலைப்பாலைமரத்தி னது மலரின்மணம் நாறுகின்ற மதத்தால் அடங்காப்பெருங்களிகொண்டு காற்றைப்போலே எழுந்து தன் னிறையழிந்ததோற்றத்தோடு தொடர (அதாவது இரவுவர) என்றபடி.

பகல் கழிந்தமாத்திரத்தில் சிறிதுபொழுது அந்திக்காலமிருந்து பின்னர்ப் பிறைச்சந்திரனுடன்கூடிய இரவு தொடர்ந்துவந்ததனைப் பொருத்தமான உருவகவணிதோன்ற வருணித்திருப்பதன்மாண்பு சாலவும் பாராட்டற்குரியதொன்றாம். இதில் யானையின் மதநாற்றம் ஏழிலைப்பாலைமரத்தினது மலர்மணத்தையொத்திருக்குமென்றும் அத னால் அதனைப் பொருது யானை யம்மரத்தை யழிக்க வல்விரைந்தோடு மென்றும் ஓர் அரியசெய்தி விளங்குதல் காண்க. இம்மரம் வடமொழி யில் 'ஸப்தபர்ணம்' என்றும், 'அயுக்சதம்' என்றும் வழங்கப்படும். இம்மரம் ஒவ்வொருகாம்பிலும் எவ்வேழிலைகளையுடையது. இவ்விடய மாக நம் கம்பநாடர் கூறியிருப்பதை யினிக் கவனிப்போம்.

பாத்த யானையின் பதங்களிற் படுமத நாறக்
காத்த வங்குச நிமிர்ந்திடக் கால்பிடித் தோடிப்
பூத்த வேழிலைம் பாலையைப் பொடிப்பொடி யாகக்
காத்தி ரங்களாற் றலத்தொடுந் தேய்த்ததோர் களிறு.

"அணியணியாகப் பிரித்துள்ள யானைகளைக் கட்டிய இடங்களில் தோன்றுகின்ற மதநாற்றம்போன்ற நாற்றம் (ஏழிலைப்பாலைமரங்களி லிருந்து) வீசியதினால், (அதனைத் தாங்கமாட்டாமல்) ஓர்யானையானது (தன்னைமீறவொட்டாமல்) தடுக்கின்ற (பாகன் கையிலுள்ள) அங்குசமானது அப்பாற்போய்விடும்படி மதமணம்வந்தவழியைப் பிடித்துக்கொண்டு ஓடிப்போய், (அவ்வாறு மதமணம் வருவதற்குக் காரணமாயிருந்த) பூப் பூத்துள்ள ஏழிலைப்பாலைமரத்தை மிகச் சிறியதுளாகும்படி முன்னங் கால்களால் தரையோடு தேய்த்துவிட்டது."

தசாதன்சேனை தங்கிய சந்திரசைல மென்ற மலைச்சாரலில் ஏழிலைப்பாலைமரங்கள் பூத்திருந்ததனால், அம்மரத்தினிடத்திலிருந்து யானையின் மதமணம் போன்ற மணம் வீசியதாக, அதனையுணர்ந்து மத வெறிகொண்டு பாகனுக்கடங்காமல் அங்குசத்தையு மப்பாற்றள்ளிவிட்டு அந்த மரத்தைப் பொடிப்பொடியாக ஆகும்படி தன் முன்னங்கால்களாற்

பூமியில் ஓர் யானை தேய்த்ததென்பதாம். ஏழிலைப்பாலைமரம் பூப்பூத்த தாயின் அது மதமணங்கமழுமென்பதும், அதனால் யானை மதவெறி கொண்டு, வேறோர் மதயானையைக் கண்டால் வெறிகொண்டு அதனை யடக்குவதுபோல் அம்மரத்தை யழிக்குமென்பதும் இங் குணரத் தக்கனவாம்.

'விலக் கருங் கரிமதம் வேங்கை நாறுவ' என நகரப்படலத்தில் ஐம்பத்தெட்டாஞ் செய்யுளிற் கம்பர் கூறிய அரிய விடயமும் ஈங்கு நுணுகி யறியற்பாலதாம். (தவிர்க்கமுடியாத யானையின் மதநீர்கள் வேங்கைமரத்தின் மலர்போல வாசனை வீசுவனவாமெ்பது இதன் பொருள்)

சங்கநூற்கருத்தைத் தழுவினரேனும், ஒரு பொருளி னியற்கையை நன்கு கவனித்துப் பலபடியானும் வெவ்வேறுவமைகள் தோன்ற வருணித்திருப்பது இவர்க்கியற்கையி லமைந்துள்ள பேராற்றலைக் காட்டுவதாகும். ஏழிலைப்பாலையின் மலர்மணத்தை நிகர்க்குமென்றவர், ஈண்டு வேங்கைமலரின் மணத்தை யொத்துளதென யானைமதவியற்கையைக் கூறியிருப்பதன் நுட்பத்தைக் காண்க. வேங்கைமரம் பூத்திருக்கையில் அது புலிபோலத் தோன்ற அதுகண்ட யானைகள் அம்மரத்தைச் சார்ந்து முறித்தலினாலே யானைகளின்மதம் அம்மலர்களிற் படிந்து அவை யானைகளின் மதமணங் கமழுமென ஒரு சாரார் இதற் குரை காண்டலுமுண்டு. எனினும் முதற்கணுரைத்த உரையே இத்தொடர்க்கு முற்றும் பொருத்தமுற்ற உரையாம்.

(தொடரும்)

இங்ஙனம்,

பண்டிதர் ரா. திம்மப்ப ஐயர்,

தலைமைத்தமிழ்ப்புலவர்,

முனிசிபல்காலேஜ், சேலம்.

புறநானூற்றுக்குறிப்பு.

தமிழ் லெக்ஸிகன் ஆபீஸ் உதவிப்பதிப்பாசிரியர்

ப்ருஹ்மஸ்ரீ P. S. சுப்பிரமணியசாஸ்திரி (M.A., Ph. D., L.T.,) அவர்கள் எழுதுவது.

[௧௧௫-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி].

8. வையங் காவலர் வழிமொழிந் தொழுகப்
போகம் வேண்டிப் பொதுச்சொற் பொறாஅ
திடஞ்சிறி தென்னு மூக்கந் துரப்ப
வொடுங்கா வுள்ளத் தோம்பா வீகைக்
கடந்தடு தானைச் சேரலாதனை
யாங்கன மொத்தியோ வீங்குசெலன் மண்டிலம்
பொழுதென வரைதி புறக்கொடுத் திறத்தி
மாறி வருதி மலைமறைந் தொளித்தி
யகலிரு விசும்பி னானும்
பகல் விளங் குதியாற் பல்கதிர் விரித்தே.

தனக்குரிய நாடு சிறியதாயிருப்பினுஞ் சேரமான் கடுங்கோவாழியாதன் இப்புவியிலுள்ள அரசரனைவருந் தனக்குத் திறை செலுத்தித் தன்னை வணங்குமாறு, குறைவற்ற மனத்திண்மையுடனும், முன் வைத்த காலைப் பின்வையாத் தானையுடனும் அவரை யெதிர்த்துத் தன் வசமாக்கி அரசியல்நடாத்தித் தன்னை அணுகிவந்த புலவர்பெருமக்கட்கு மிக அளித்தனன் என்றும், பகலவனும் மதியும் அகன்ற விசும்பின்கண்ணிருந்தும் எக்காலும் விளங்காமையானும், பகலினேனும் இரவினேனும் தம் கதிர்களைப் பரப்பி விளக்கிப் பின் மறைவதானும் அவ்விருவருள் எவருஞ் சேரமானுக்கு ஒவ்வார் என்றும் இச் செய்யுளிற் கூறினர் புலவர்பெருமான் கபிலர்.

சேரலாதனுக்கும் மண்டிலத்திற்குமுள்ள தன்மைகள் மூரண்படும்: அவை வருமாறு:—(1) இடஞ்சிறிதேனும் ஊக்கமொடு விளங்கினன் சேரன்; அகலிருவிசும்பின்கண்ணிருந்தும் எக்காலும் விளங்க ஊக்கமற்றுப் பகலின்கண்ணே பகலவனும், இரவின்கண்ணே மதியும் விளங்

கும். (2) போரில் முன்வைத்த காலைப் பின்வையாது பகைவரைக் கொல்லுந் தானையுடையன் சேரன்; பகலிறுதியிற் பகலவனும், பகற் றொடக்கத்தில் மதியும் புறங்காட்டி மறையும். (3) ஒடுங்கா உள்ளத் தினன் சேரன்; அத்தமலையின்கண் மறைந்து ஒளியும் மண்டிலம். (4) தமிழகம் தனக்கும் பிறர்க்கும் பொது என்ற சொல்லைப் பொறுன் சேரன்; பொழுதின் பகற் பகுதியைப் பகலவனும், இராப்பகுதியை மதியமும் தமதாக்கும். (5) எப்பொழுதும் குறைவற்ற ஈகையோன் சேரன்; இடம் மாறி வருதலின் உத்தராயணம் தக்ஷிணாயணம் இவ்விரண்டினும் ஒருவகையான ஒளியுடையதிலது பகலவன், சுக்கிலபக்கம், கிருட்டிணபக்கம் இவ்விரண்டினும் ஒருமுறையான ஒளியுடையதிலது மதியம் எனக் காண்.[1]

போகம் என்ற சொற்கு அரசியற்றன்மை என்ற பொருள் கொள்ளுவது சாலும். வடமொழியில் அப்பொருள் உண்டு. அவ்வாறாயின் 'பொதுச்சொற் பொறாஅது வையங்காவலர் வழிமொழிக் தொழுகப் போகம் வேண்டி' என்பது அந்நுவயமாகும். ஆகவே பொதுச்சொல் என்பதற்கு (நிலம்) பொதுவென்ற சொல் என்பது பொருளாம். போகம் என்பதற்கு இன்பநுகர்வு என்றும், பொதுச் சொல் என்பதற்கு இழிசொல் என்றும் பொருள்கொண்டனர் பேராசிரியர். அன்றியும், அவர் 'பொறாஅது' என்ற பாடங்கொள்ளாது பெறாஅது என்ற பாடங்கொண்டனர் என்பது 'முற்றாச் சிறப்பில்லாக் கட்டுரை யெய்தான்' என்னுமிடத்து 'எய்தான்' என்றசொல்லான் விளங்கும்.[2] அவ்வாறாயின், பாட்டின் முதலிரண்டடிகட்கும் 'வையங் காவலர் வழிமொழிந்தொழுகவும், போகம்வேண்டிப் பொதுச்சொற் பெறாஅதும்' என்பது பொருளாகும். அப்போது வேண்டி என்பது

[1]

சேரலாதன்.	மண்டிலம்.
இடஞ்சிறிதேனுமூக்கந்துரப்ப	அகலிருவிசும்பினும்
	பகல் விளங்குதி (விளங்கலை)
கடந்தடுதானை	புறக்கொடுத்திறத்தி
ஒடுங்கா வுள்ளம்	மலைமறைந்தொளித்தி
பொதுச்சொற் பொறாஅது	பொழுதென வரைதி
ஓம்பா வீகை	மாறி வருதி.

[2] இதனை எனக்குக் கூறியது என் நண்பருள் ஒரு பெரியார்,

காரணப்பொருளை உணர்த்தும் வினையெச்சமாகிப் பெறுஅது என்பதைத் தழீஇ நிற்கும். 'பகல் விளங்கலை' என்ற பாடங்கொண்டு மண்டிலம் என்பதற்கு மதி என்று பொருள்கூறினர் பேராசிரியர்: 'பகல் விளங்குதி' என்று கொண்டு மண்டிலம் என்பதற்குப் 'பகலவன்' என்று பொருளுரைத்துப் பேராசிரியர்கூறியதைப் பிறர்மதமாகக்கூறினர் புறநானூற்றுரைகாரர்.

அரசன்றன்மைகூறும் ஒவ்வொருதொடருக்கும், மண்டிலத்தன்மை விளக்கும் ஒவ்வொரு தொடருக்கும் முறையே மண்டிலத்திற்கும் அரசனுக்கும் பொருந்துமாறு குறிப்புப்பொருளுணர்த்தினர் பேராசிரியர்.

அகலிருவிசும்பினும் என்றவிடத்து உம்மை இருத்தலானும், அரசன்றன்மை கூறுமிடத்து உம்மையில்லாமையானும் இடஞ்சிறிதேனும் என்பது இடஞ்சிறிதேனும்[1] என்றிருப்பின் நலமென்று தோன்றுகின்றது.

விளங்கலை, விளங்குதி என்ற இருபாடங்களையும் நோக்குமிடத்து இந்தச்செய்யுளை யியற்றிய ஆசிரியரே ஒருகால் ஒருபாடத்துடனும் மற்றொருகால் மற்றொருபாடத்துடனும் இச்செய்யுளைப் பாடினரோ என்றும், அவ்வாறாயின் சோழர்குலத்தலைவனான பகலவனும், பாண்டியர் குலத்தலைவனான மதியமும் சேரலாதனுக்கு ஒப்பாகாமையின், அவர் வழித்தோன்றல்களும் ஒருகாலும் ஒவ்வார் என்ற குறிப்புப்பொருள் அவர் உள்ளத்தில் இருந்ததோ என்றுங் கருத இடமுண்டாகின்றது.

விசும்பினும் என்றவிடத்து ஆன் உருபு ஏழாம்வேற்றுமைப் பொருளில் வந்தது.

போகம், தானை, மண்டிலம் என்ற மொழிகள் முறையே ஹோமம், ஸேநா, மண்டல: என்பவற்றின் தற்பவம்.

௪ ஆவு மானியற் பார்ப்பன மாக்களும்
பெண்டிரும் பிணியுடை யீரும் பேணித்
தென்புல வாழ்நர்க் கருங்கட னிறுக்கும்
பொன்போற் புதல்வர்ப் பெறாஅ தீரும்

[1] இடஞ்சிறிதென்னும் என்றவிடத்து இடஞ்சிறிதெனினும் என்றிருத்தல் கூடுமோ வென்று என் நண்பர் பெரியாருள் ஒருவருடன் ஆய்ந்தபோது, இடஞ்சிறிதேனும் என்றிருந்திருக்கலாம் என்றனர்.

மெம்மம்பு கடிவிடுது நும்மரண் சேர்மினென
வறத்தாறு நுவலும் பூட்கை மறத்திற்
கொல்களிற்று மீமிசைக் கொடிவிசும்பு நிழற்று
மெங்கோ வாழிய குடுமி தங்கோச்
செந்நீர்ப் பசும்பொன் வயிரியர்க் கீத்த
முந்நீர் விழவி னெடியோ
னன்னீர்ப் பஃறுளி மணலினும் பலவே.

பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப்பெருவழுதி அறப்போர் முறையினின்றும் அணுவளவும் மாறாது வெற்றிபெற்றதைக்கூறி, அவன் பல்லாண்டுவாழ்க என்று இச் செய்யுளில் வாழ்த்தினர் நெட்டிமையார்.

பெருவழுதி போர்புரிவதற்குமுன் பகையரசது ஆவினையும் ஆ போன்ற பிராமணர்களையும், மகளிரையும், பிணியுடையாரையும், மகப்பேறு பெறாதாரையும் அரண்சேரக் கூறுதலை நோக்குமிடத்து, அவர் காலத்து நாட்டின் நாகரிகம் எங்ஙனம் இருந்தது என்பது நன்கு விளங்கும்.

பார்ப்பனமாக்கள் என்பதற்கு ஆனியல் என்ற அடைமொழி எற்றுக்கு எனின், பிறர் குறைவின்றிவாழவேண்டுமென்றே கடவுளைப் போற்றித்[1] தமக்கு விதித்த அறுதொழிலையுந் தவறாது நடாத்தி ஆனைப் போன்று பிறர்நன்மைக்கே உலகில் வாழும் அந்தணர்களைக் குறித்தற்கு என்னலாம். ஆகவே, அரசர் வணிகர் முதலினோரின் தொழில் புரியும் அந்தணர்கள் ஈண்டுக் குறிக்கப்பட்டிலராகும். மக்கள் ஆறறிவினரென்றும் மாக்கள் ஐயறிவினரென்றும் ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் மரபியலிற் கூறியிருக்க, ஈண்டு நெட்டிமையார் மாக்கள் என்று கூறியிருப்பாரா என்று ஓராராய்ச்சி தோன்றுகின்றது. மக்களென்பதன் நீட்டலெனின், மாக்களென்பதற்கு மக்களென்பதன் பொருளினும் மாறான பொருளிருக்க, அவ்வாறு அவர் வழங்கார். அவ்விருசொற்கட்குமுள்ள வேறுபாடு மறைந்தகாலத்தில் இச்செய்யுளைப் பாடினரெனின், தொல்காப்பியத்திற்கு வெகுகாலம் பிற்பட்டது இச்செய்யுளென்று கூறல்வேண்டும்.

---

[1] லோகாஸ்ஸமஸ்தாஃ ஸுகிநோ பவந்து.

தென்புலவாழ்நர் என்பதற்குப் பிதிரர்[1] என்பது பொருளாகும். அவர் தெற்கில் வாழ்கின்றனரென்பது யஜுர்வேதத்துத் தைத்திரீய சாகை[2] முதலியவற்றால் விளங்கும். நம் முன்னோர் எப்பிறப்பினராக இருப்பினும் நாம் பிதிரர்களுக்குச் செய்யுஞ் சடங்கின் பயனை அவர்க்குத் தக்கபடி உணவாக மாற்றி அவரிடஞ் சேர்ப்பிக்கின்றனர் பிதிரர் என்பது மிருதிநூலார் கொள்கை.

பேணி என்ற சொல் போற்றி என்ற பொருள்படுமென்பது 'அமரர்ப்பேணியும்.........' (புறநா. 99) என்றவிடத்து உரையான் விளங்கும்.

'தங்கோச் செந்நீர்ப் பசும்பொன் வயிரியர்க்கீத்த', 'முந்நீர் விழவின்', 'நன்னீர்ப் பஃறுளி' என்றவற்றான் முறையே பெருவழுதியின் முன்னோனது ஈகையும், அவன் விழவுசெய்ததும், பஃறுளி என்ற ஆற்றை வெட்டுவித்ததும் அறியப்படுகின்றன.

பல என்ற சொல் பலஆண்டுகள் என்ற பொருளைக் குறிக்கும். அஃது ஏழாம்வேற்றுமையுருபுதொக்குநின்ற சொல்லாகும்.

ஆவும் மாக்களும் என்றவிடத்து உயர்திணையும் அஃறிணையும் விராய் எண்ணுதல் 'உயர்திணை மருங்கினும்......' (தொல். சொல். 48) என்ற சூத்திரத்தாற் கொள்ளுகின்றனர் தெய்வச்சிலையார்.

பஃறுளி என்பது பல் துளி என்ற சொற்களாலாகிய சொல். பல் + துளி என்பது பஃறுளி என்றும் பற்றுளி என்றும் ஆகலாம்.

அல்வழி யெல்லா முறழென மொழிப. (தொல். எழுத். 369.)
தகரம் வரும்வழி யாய்த நிலையலும்
புகரின் றென்மனார் புலமை யோரே. (தொல். எழுத். 370)

என்பன காண்க. ஈண்டு ஆய்தத்தின் ஒலி றகரத்தின் ஒலியைச் சற்று ஒத்திருக்கும். அவ்வாறே ககரம், சகரம், டகரம், தகரம், பகரம் இவற்றிற்குமுன்னுள்ள ஆய்தமும் முறையே அவ்வவற்றின்பின்னுள்ள வல்லெழுத்தொலியை ஒத்து ஒலிக்கும். இவ்விடயம்,

---

[1] cf. குறள், 43, பரிமேலழகர் உரை.

[2] தேவமநுஷ்யா திஶோ வ்யபஜந்த ப்ராசீம் தேவா தக்ஷிணாம் பிதர: ப்ரதீசீம் மநுஷ்யா உதீசீம் ருத்ரா: (தைத்திரீய ஸம்ஹிதா 6 ஆவது காண்டம், 1, 1.)

சார்ந்துவரி னல்லது தமக்கியல் பிலவென (தொல். எழுத். 101) என்ற தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தான் விளங்கும். இப்போதும் வடமொழியில் கஃ கரோதி (க:கரோதி), கஃ பசதி (க:பசதி) என்ற விடங்களில் ககரத்திற்கு முன்னுள்ள விஸர்க்கத்தின் ஒலிக்கும், பகரத்திற்குமுன்னுள்ள விஸர்க்கத்தின் ஒலிக்கும் உள்ள வேற்றுமை இங்கு ஒப்பிட்டறியத்தக்கது.

பார்ப்பனன், அரண் என்பன முறையே ப்ராஹ்மண:, ஶரணம் என்பவற்றின் தற்பவம். கடன், அறத்தாறு என்பன முறையே ருணம், தர்ம-மார்க: என்பவற்றின் மொழிபெயர்ப்பு.

10 வழிபடு வோரை வல்லறி தீயே
... ...
நீமெய் கண்ட தீமை காணி
னொப்ப நாடி யத்தக வொறுத்தி
... ...
தண்டமுந் தணிதி நீ......
அமிழ்தட் டானாக் கமழ்குய் யடிசில்
... .

சோழன் நெய்தலங் கானல் இளஞ்சேட்சென்னி தன்னை வழிபடுவோரின் உள்ளக்கருத்தை நன்கு அறிந்தும், குறளைமொழிகட்குக் காது கொடாமலும், தீமைபுரிந்தோனை அத்தீமைக்குத்தக ஒறுத்தும் தீங்குபுரிந்தோன் அடைக்கலம்புகின் அவன் குற்றத்தைப்பொறுத்தும், இனிய உணவை வந்தோர்க்கு மனமார்ந்து அளிக்கும் மனையாளொடு கூடியும், வேற்றரசரால் வெல்லப்படாமலும், பின்னர் வருந்தாது முன்னரே ஆய்ந்து வினைகளைச்செய்தும், புகழை எங்கும் பரப்பி விளங்கியிருந்தனன் என்று ஊன்பொதிபசுங்குடையார் அவனைப் புகழ்ந்தனர்.

அறிதி என்பது அறிதீ என நீண்டது.

அத்தக என்பதற்கு அதற்குத் தக்கவாறு என்பது பொருள் ஆகலின் அதற்கு, தக என்பன அத்தக என்றாயிருத்தல்வேண்டும்.[1] 'அ' என்ற சுட்டு வினையெச்சத்துடன் கூடி ஒருசொல்லாய் வழங்கப்பட்டது நோக்கற்பாலது.

[1] cf. அதற்குத்தக வொறுத்தல் (குறள். உரைப்பாயிரம்.பரிமேலழகருரை.)

தண்டம் அமிழ்து என்பன முறையே தண்ட:, அம்ருதம் என்ற சொற்களின் தற்பவம்.

11. "பாடினிக்கு.........பாண்மகன் என்பது அதுவெனுருபு கெடக் குகரம் வந்தது; உயர்திணையாகலின்" என்றனர் புறநானூற்றுரைகாரர். ஆகலின்,

அதுவென் வேற்றுமை யுயர்திணைத் தொகைவயின்
அதுவெ னுருபுகெடக் குகரம் வருமே. (தொல். சொல். 94)

என்ற சூத்திரத்திற்கு இளம்பூரணர் கூறிய பொருளைத்தான் கொண்டனர் என்பது வெளிப்படை. அவர் வேறு சில இடங்களிற் சேனாவரையர்கொள்கையைப்பற்றினர் என்பது பின்னர்வரும் புறப்பாட்டுக்களுள், காட்டப்படும்.

13. இவன்யா ரென்குவை யாயின்
... ...

'இவன் யார்' என்றவிடத்து இவன் என்பது சோழனைக் குறிக்கின்றது என்பது எல்லோருக்கும் ஒப்ப முடிந்தது. ஆகலின் அது படர்க்கைச்சொல்லேயாகும். அவ்வாறிருக்க, அதனை முன்னிலைப் படர்க்கையென்றுகூறி அவ்வாறுள்ள வழக்கைத் தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரத்து இறுதிச்சூத்திரத்தா னமைக்கவேண்டுமென்று நச்சினார்க்கினியர் கூறுவது எற்றுக்கு என்பது விளங்கவில்லை.

14 கடுங்கண்ண கொல்களிற்றாற்
காப்புடைய வெழுமுருக்கி
....
முன்புதுரந்து சமந்தாங்கவும்
....
பாய்மா வியக்கிப் பரிமா வூர்ந்து (?)
சாப நோன்ஞாண் வடுக்கொள வழங்கவும்
....
வலிய வாகுநின் றாடோய் தடக்கை
புலவு நாற்றத்த பைந்தடி
பூநாற் றத்த புகைகொளீஇ யூன்றுவை
கறிசோ றுண்டு.... ....
....

சேரமான் செல்வக்கடுங்கோவாழியாதன் பகையரசரின் கணையமரத்தை அழிக்குமாறு கொல்களிறுகளைச் செலுத்துதலாலும், மேம்பட்ட குதிரைகளை அகழ்களில் விழாது நிறுத்துதலாலும், புறத்தினுள்ள அம்பறாத்தூணியிலிருந்து அம்புகளை வில்லினின்று எய்தலாலும், பரிசிலர்க்கு மிகுதியாய் அளித்தலாலும், அவன் கை வலியவாய் உள்ளனவென்றும், சிறந்த உணவை உண்ணுதலையன்றி வேறுவினைசெய்யாத தன் கைகள் மெல்லியவாயிருந்தன என்றும் கூறினர் கபிலர்.

ஈண்டு 'ஊன்றுவை கறிசோறுண்டு' என்னுமிடத்து உண்டல் பொதுவினையாகாதென்று இளம்பூரணரும், 'உண்டலென்பது உண்பன தின்பனவெனப் பிரித்துக்கூறும்வழிச் சிறப்புவினையாம்: பசிப்பிணிதீர நுகரப்படும்பொருளெல்லாம் உணவெனப்படுமாகலிற் பொதுவினையுமாம். கறியொழித்து ஏனையவற்றிற்கெல்லாம் உண்டற்றொழிலுரித்தாகலின் 'பன்மைபற்றிக் கூறினரேனினு மமையும்' என்று சேனாவரையரும், 'கறிசோறுண்டு என்றவழி உண்டு என ஒருவினையான் வந்ததாலெனின் அது பொதுவினை எனக் கொள்க', என்று தெய்வச்சிலையாருங் கூறினர். அதனைப் பொதுவினையாகவேகொண்டு 'அடிசில் உண்டார்' என்ற உதாரணங்காட்டினர் நச்சினார்க்கினியர். ஈண்டுப் புறநானூற்றுரைகாரர் 'உண்டென்பது பொதுவினையன்றேனும் கறியொழிந்தவற்றிற்கெல்லாஞ் சேறலின், பன்மைபற்றி அமைத்துக்கொள்ளப்படும்;... இதனைப் பொதுவினை யென்றுரைப்பாருமுளர்' என்றனர். இவற்றை நோக்கின் புறநானூற்றுரைகாரருக்கு 'உண்டல்' என்பதை இளம்பூரணர்போல் பொதுவினையாகக்கொள்ளாது, சேனாவரையர்போல் பன்மைபற்றிய வழக்கால் அமைப்பதே கருத்தென்பதும், தெய்வச்சிலையார், நச்சினார்க்கினியர் இவ்விருவர்போலப் பொதுவினையாகவே கொள்ளுதல் தம் கருத்தன்றென்பதும் விளங்குகின்றன. ஆகலின் இவர் சேனாவரையர் நச்சினார்க்கினியர்காலத்திற்குப் பிற்பட்டவர்போலும்.

சமம் என்பது ஸமஃ என்பதின் தற்பவம், சாபம் என்பது சாபஃ என்பதின் தற்சமம். தாடோய் தடக்கை என்பதும் ஆஜாநுபாஹுஃ என்பதும் ஒருபொருட்கிளவி.

[தொடரும்]

ஸ்ரீ:

பரிசோதனத் தொடர்.

செந்தமிழிலே பரிசோதனத்தொடர் என்ற தலைப்பின்கீழ்ப் பத்திராசிரியரவர்களாலும் பிறராலும் பல அரிய பொருளுரைகள் தொடர்ச்சியாய் வெளியிடப்பட்டுவருதல் கற்றார் பலரும் அறிவர். அம்முறையில் யான் அறிந்த சிலவற்றை இதுபொழுது வெளியிடலானேன். இதிலுள்ள 'குற்றங்களைந்து குறைபெய்து வாசித்தல், கற்றறிந்தமாந்தர் கடன்.

[1. சிதம்பரப்பாட்டியல்.]

இம்மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்துச் செந்தமிழ்ப்பிரசுரமாகவெளியிடப்பட்டதும் அழகிய விருத்தப்பாக்களாற் செய்யுளிலக்கணத்தைத் தெளிவாக விரித்துரைப்பதுமான இந்நூலின் முதற்பதிப்பிலே உறுப்பியலின் முதற்செய்யுளினுவல்பொருள்,

"'பூமேவு..............பகர்ந்திடுவேன்யான்' என்றது வணக்கம்; 'வணக்க மதிகார மென்றிரண்டுஞ் சொல்லச் சிறப்பென்னும் பாயிர மாம்'"

என்று பதிக்கப்பட்டுளது; இம்மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்திலுள்ள ஏட்டுப்பிரதியிலும் அவ்வாறே காணப்படுகிறது.

ஆயினும், வணக்கம் அதிகாரம் என்ற இரண்டுங் கூறும் அம்முதற்செய்யுள் முழுவதையும் 'பூமேவு............பகர்ந்திடுவேன் யான்' என்று அடக்கிவிட்டு, "'பூமேவு........பகர்ந்திடுவேன் யான்' என்றது வணக்கம்" என்று வணக்கமொன்றனைமட்டும் நுவல்பொருளாகக் கூறுவது அம்முதற்செய்யுளோடும், நுவல்பொருள்கூறும் உரைப்பத்தியினிறுதியிலுள்ள மேற்கோட்சூத்திரத்தோடும் பொருந்தாததாயும், மேற்கோட்சூத்திரம் முடிக்குஞ்சொல்லை அவாவியதாயும் இருத்தலால், நுவல்பொருள்கூறும் அவ்வுரைப்பத்தியை,

"'பூமேவு......................பகர்ந்திடுவேன்யான்' என்றது (தற்)சிறப்பு. 'வணக்க மதிகார மென்றிரண்டுஞ் சொல்லச், சிறப்பென்னும் பாயிர மாம்' என்றாராகலின்" என்று திருத்திக்கொள்ளுதல் அமைவுடையதாம்.

அன்றி, "'பூமேவு..................சிந்தைதனில்வைத்து' என்றது வணக்கம்; 'பாட்டியலை..................பகர்ந்திடுவன் யான்' என்றது அதிகாரம்; 'வணக்க மதிகார மென்றிரண்டுஞ் சொல்லச், சிறப்பென்னும் பாயிர மாம்' என்றாராகலின்" எனத் திருத்திக்கொள்ளினும் அமையும்.

இன்னும், இந்நூலின் இருபதாம்பக்கத்திறுதியில்,

"இன்னுமை வேண்டி னிரவெழுக விந்நிலத்து
முன்னுதல் வேண்டி னிசைநடுக தன்னோடு"

என்றொரு செய்யுட் பகுதியும், 21-ம் பக்கத்தொடக்கத்தில்,

"ஞேற்றுத் தொழில்வடிவு தம்முட் டடுமாற்றம்
வேற்றுமை யின்றியே யொத்தன மாவேட
ராற்றுக்கா லாட்டியார் கண்"

"இஃ தைந்தடியான்வந்த ஒருவிகற்பப் பஃறொடைவெண்பா" என்றொரு செய்யுட்பகுதியும், அதன்கீழ்க் குறிப்பும் காணப்படுகின்றன.

20-ம் பக்கத்திறுதியிற் காணப்பட்ட செய்யுட்பகுதியும் 21-ம் பக்கத் தொடக்கத்துள்ள செய்யுட்பகுதியும் சேர்ந்து ஐந்தடியாயினும், அவை, பொருட்டொடர்புடையவாயின்மையானும், அவற்றுள் 20-ம் பக்கத்திறுதிச் செய்யுட்பகுதி நான்மணிக்கடிகையின் 15-ம் செய்யுளின் முற்பகுதியாயும், 21-ம் பக்கத்தொடக்கத்துள்ள செய்யுட்பகுதி வேறொரு தனிப்பாடலின் பிற்பகுதியாயும் காணப்படுதலானும், (17-ம் பக்கத்துச்) செய்யுளியலின் முதற்செய்யுளில், பாவும் இனமும் வெண்பாவின் வகையும் அவற்றின் இலக்கணமும் கூறியமுறையே உதாரணங் காட்டிவந்தவர், ஒருவிகற்பத்தால்வந்த இன்னிசைவெண்பாவுக் குதாரணங்காட்டியபின் பலவிகற்பத்தால்வந்த இன்னிசைவெண்பாவுக் குதாரணங்காட்டி, அதன்பின்பே பஃறொடைவெண்பாவுக் குதாரணங் காட்டல் முறையாதலானும், 20-ம் பக்கத்திறுதிச் செய்யுட்பகுதிக்கும் 21-ம் பக்கத்தொடக்கத்திலுள்ள செய்யுட்பகுதிக்குமிடையே சிலவரிகள் பதிப்பிடுங்கால் தவறிவிடப்பட்டிருக்கவேண்டுமென்று கருதி இச் சங்கத்திலுள்ள சிதம்பரப்பாட்டியலுரை யேட்டுப்பிரதியையெடுத்து நோக்கியதில் அதில் ஷை 20-ம் பக்கத்திறுதிக்கும் 21-ம் பக்கத் தொடக்கத்துக்கும் இடையே இருக்கவேண்டிய பகுதி காணப்பட்டது. அது,

(தன்னொடு) "'செல்வது வேண்டின் அறஞ்செய்க வெல்வது
வேண்டின் வெகுளிவிடல்'

இஃ தடிதோறும் ஒரூஉத்தொடையின்றிப் பலவிகற்பத்தான் வந்த இன்னிசைவெண்பா.

'இன்றுகொ லன்றுகொ லென்றுகொ லென்னாது
பின்றையே நின்றது கூற்றமென் றெண்ணி
யொருவுமின் றீயவை யொல்லும் வகையான்
மருவுமின் மாண்டா றம்.'

இஃ திருவிகற்பத்தால்வந்த இன்னிசைவெண்பா. பிறவுமன்ன.

'சேற்றுக்கா னீலஞ் செருவென்ற வேந்தன்வேல்
கூற்றுறழ் மொய்ம்பிற் பகழி பொருகயல்போற்' " (றேற்றம்)

என்பதாம்.

மேற்காட்டியபகுதி செய்யுளியலின் முதற்சூத்திரத்திற் கூறியவாறு உதாரணங்களை முறைப்படுத்திக் காட்டியதாயிருத்தலானும், அதனுள், 'செல்வது வேண்டின் அறஞ்செய்க வெல்வது, வேண்டின் வெகுளிவிடல்' என்பது மேற்குறித்த நான்மணிக்கடிகையின் 15-ம் செய்யுளின் பிற்பகுதியாயும், 'சேற்றுக்கால் நீலம் ... ... கயல்போற்' (றேற்றம்) என்பது மேற்குறித்த தனிப்பாடலின் முற்பகுதியாயும் அமைதலினாலும், அவற்றின் கீழ்க்குறிப்பும் பிறவும் பொருந்தியவாயமைதலினாலும், சிதம்பரப்பாட்டியலின் முதற்பதிப்பு 20-ம் பக்கத்திறுதிக்கும் 21-ம் பக்கத் தொடக்கத்துக்கும் இடையே மேற்காட்டியவற்றைச் சேர்த்தெழுதிப் படித்துக்கொள்வதே அமைவுடையதாம்.

[2. பிங்கலந்தை]

நிகண்டுகளிற் றொன்மையும் பெருமையும் வாய்ந்தது பிங்கலந்தையென்பது தமிழறிஞர் துணிவு. அது பலராலும் பலமுறை பதிக்கப்பட்டுளது. அவற்றுள் ஸ்ரீ சிவன்பிள்ளையவர்கள்பதிப்பிற் சுழல்காற்றின்பெயர் கூறுவதாகிய வான்வகையில் 30-வது சூத்திரம்,

"சூறை வளியே சுழன்றெழு காற்றே"

என்று பதிக்கப்பட்டு, அதன் உரை,

"சுழல்காற்றின்பெயர்:—சூறை, வளி"

என்று காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

இவ்வுரை, சூறை, வளி எனச் சுழல்காற்றுக்கு இரண்டுபெயருண்டென்று கொள்ளும்படி அமைந்திருக்கிறது.

தமிழ்ச்சங்கத்தார் வெளியிட்ட தமிழ்ச்சொல்லகராதியில் வளி என்ற சொற்குச் சூறாவளி யென்று பொருளெழுதி, அதற்கு மேற்கோளாக மேற்குறித்த பிங்கலந்தைச் சூத்திரமே காட்டப்பட்டுளது.

திவாகரம், சூடாமணிநிகண்டு, உரிச்சொனிகண்டு, அகராதி நிகண்டு முதலியவற்றுள் சுழல்காற்றின்பெயர் கூறுமிடத்து வளியென்பது படிக்கப்படவில்லை. அன்றியும், ஒருசொற் பல்பொருளில் வளியென்பதன் பொருளுரைக்குமிடத்தேனும் வளி—சுழல்காற்றென்று படிக்கப்படவில்லை மேலும், பிற இலக்கியங்களிலும் வளியென்பது சூறை (சுழல்காற்று) என்ற பொருளிற் பிரயோகிக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை.

ஆகலால், ஷை 30-ம் சூத்திரவுரையை, 'சுழல்காற்றின்பெயர்:— 'சூறைவளி.' என்று ஒருபெயராகவே திருத்திக்கொள்வது பொருத்தமுடைத்தென்று தோன்றுகிறது.

சூறைவளி—சூறையாகிய காற்று. சூறைவளியென்பது சுழல் காற்றின் சிறப்புப்பெயராகிய சூறை யென்பதும் காற்றின்பொதுப் பெயராகிய வளியென்பதும் சாரைப்பாம்பு என்பதுபோல இருபெயரொட்டாய் இணைந்துநின்றது. இவ்வாறு (சூறைவளி என) வழங்கல் மரபென்பது 'சூறைவளியிடைச் சுழலிலைபோல' (பெருங்கதை 4வது வத்தவகாண்டம், பந்தடிகண்டது அடி 200.) என்பதனாலும் உணரப்படும். இது சூறாவளி யெனவும், சிறப்புப்பெயர்மாத்திரையிற் சூறை யெனவும் வழங்குவது முண்டு.

இதுகாறுங் கூறியவாற்றால், சுழல்காற்றின்பெயர் சூறைவளி என ஒன்றேயென்பதும், பிங்கலந்தையுரையிற்காட்டியபடி சூறை, வளி யென இரண்டன்றென்பதும், சுழல்காற்று, சிறப்புப்பெயர்மாத்திரையிற் சூறையென வழங்குதலொன்றையே கருதிப் பிங்கலந்தையுரையாளர் சுழல்காற்றின்பெயராகிய சூறைவளி என்பதனை சூறை, வளி என இரண்டாகப் பிரித்துக்காட்டத் தமிழ்ச்சொல்லகராதிகாரர் அதனை ஆதாரமாகக்கொண்டு வளி என்பதற்குச் சூறாவளி எனப் பொருளெழுதிச்சென்றனரேயன்றி அதற்கு வேறு தக்கஆதாரம் ஒன்றுமின்றென்பதும் விளங்கும். [தொடரும்.]

திரு. கி. இராமாநுஜையங்கார்,
உதவிப்பத்திராசிரியர்.

படர்புகழ் மாறன் பராங்குசன்
[1]றுடரிவண் பொழிலே தோகைய திடனே.

இது, பொதுச்சீர் பதினாறும்வந்து 'கண்பா' வென்னுந் தனிச்சொற் பெற்று ஆசிரியச்சுரிதகத்தாலிற்ற குறளடிவஞ்சிப்பா. துறை—இயல்பிடங்கூறல். அலங்காரம்—நியமவுவமை. (ரு)

வஞ்சிப்பா முற்றும்.

வஞ்சிப்பாவினம்.

127 நறைமகிழ் மாற — னுறைநக ராடவர்
மறைமொழி நினைதொறு — நிறை தளாருமே ;

திருமகிழ் மாற — னருணக ராடவ
ரருடலை நினைதொறு — முருகுமென் னிறையே ;

பொன்மகிழ் மாற — னன்னக ராடவர்
முன்னுரை நினைதொறு — மென்னிறை யிலவே.

இவை குறளடிநான்காய் மூன்றாம் ஒருபொருண்மேல் வந்தமையால் வஞ்சித்தாழிசை. பகுதி—பொருள்வயிற்பிரிதல். துறை—பிரிவு நினைந்திரங்கல். அலங்காரம்—சுவையினுள் அசைவுபற்றிய அழுகை. (க)

128 தண்டமிழ் மாறன், விண்குரு கூரார்
கண்புற வாரார், கண்டுயி லாவே.

இது, இருசீரடி நான்கினு லொருபொருண்மேலொன்றாய்வந்தமையால் வஞ்சித்துறை. துறையும் அலங்காரமும் இதுவுமது. (உ)

129 சீராகமா, தாரமாகமே
வாரமாகமா, ஞானகா.

இதுவும் வஞ்சித்துறை. துறை—கடவுள்வாழ்த்து. அலங்காரஞ் சொல்லணியினுள் பிரிந்தெதிர்செய்யுள். அநுலோமப் பிரதிலோமமென வடநூலார் கூறுவது மிது. (ங)

(மாறனலங்காரப் பாடம்.) [1]றுடரிமல் கண்ணவனர் தோகைய இயலே.

130 சதிதக னடனுடை, திததிதிகாண்ஞானு
ததிதா கார்கண்ட, கதிகா கிளர்கான.

இதுவுமது. துறையுமது. அலங்காரம்—சொல்லணியினுள், சுழிகுளம். (௪)

131 கொந்தார் திருமகிழ் மார்பினர்
செந்தா மரையடி சேர்பவர்
தந்தா வளமுறை நாரண
னந்தா மந்தனை யாள்வரே.

இது, சிந்தடிநான்காய்வந்தமையான் வஞ்சிவிருத்தம். துறை—இதுவுமது. அலங்காரம்—சுவையினுள், கல்விபற்றிவந்த பெருமிதம்.

வஞ்சிப்பாவினம் முற்றும்.

மருட்பா.

132 வாய்ந்த மகிழ்மாறன் மால்வரைமான் கண்ணிமைக்கு
மோர்ந்தகமு நீர்மென் முகைவாடும்—பூந்தளிர்க்
கானிலம் படர்தலுங் கண்டன
மானிட மகளே யணங்கலன் மனனே.

இது கைக்கிளை மருட்பா. பகுதி—இயற்கை. துறை—தெளிதல். அலங்காரம் சந்தயத்தினுள் நிச்சயாந்தம். (க)

133 தேவர் பெருமான் றிருப்பாற் கடல்கடைந்தோன்
மூவ ரெனவாழ் முதல்வ னனைத்துயிர்க்குங்
காவல் புரிவானிற் காக்கவே யாவர்க்குந்
தண்ணளி புரிமகிழ் மாறு றதியரி
றெண்ணிதிச் செல்வம துடனீ
மண்மிசை வாழி மதிநலந் தழைந்தே.

இது புறநிலைவாழ்த்து மருட்பா. திணை—பாடாண். துறை—புறநிலைவாழ்த்து. அலங்காரம்—வாழ்த்து. (உ)

134 பொய்தீர் புலவீர்காண் மாறன் பொருளுரைதேர்ந்
தெய்தியெய் தாது மிருந்திலீர்—மெய்யாக
வின்பமுடன் றுன்ப மிழவுபே றென்பவைதா
முன்பிழைத்த வூழான் முறைபிறழா—தென்பதுநீர்
மானிடம் பாடி மதியாது பொய்சொல்லி
யீன விளிவாவா லேற்றுண்டு—போனதுநாட்
கூற்றுவன் செய்யுங் கொடுந்தொழிலுந் தீராகி
னாற்றலவை கேட்டு மடங்கலீர்—பாற்கடற்
பூரணன் மலர்மகள் புரவல னகில
காரணன் வடவேங் கடவ
னாரணன் வழுவிலிப் பாவுமி னயந்தே.

இது, வாயுறைவாழ்த்து மருட்பா. திணை—பாடாண். துறையும் வாயுறைவாழ்த்து; அல்லது துறை பொருண்மொழிக்காஞ்சி எனின் அலங்காரம்—சுவையினுள், கல்விபற்றிய பெருமிதம். (௩)

135 திருமால் பானெனவே தேற்றுதற்கண் பாக
வருமா ரியன்றனையிம் மண்மேற் புலவீ
ரொருமா னிடனென் றுணார தவனெம்
பெருமானு[1]மென் றுற்றப் பெம்மா னருள்கூர்
[2]பத்தா தடியிணை பாவுமின் னதுவே
யுத்தம விலக்கண முரைசான்
முத்திவை விளக்கு முயற்சியு [3]மதுவே.

இது செவியறிவுறூஉ மருட்பா. இதுவுந் திணையுந் துறையு மலங்காரமு மது. (௪)

மருட்பா முற்றும்.

பாப்பாவினம் முற்றும்.

(மாறனலங்காரப் பாடம்.) [1]மென் றுணர்ந்தப். [2]பத்தர்த மடியிணை பரவுமி னதுவே. [3]மஃதே.

ஸ்ரீ:

பரிபாடல்.

1. கருங்கட லுடுத்த காமர்திரு நிலமுதலா
வருங்கடன்மூ வுலகினையும் வரம்பில்பெரு மேனியொடு
மொருங்களந்தன் றகத்தடக்கி யோவாத வுவகையுடன்
பெருந்தகைய மாவலியைப் பிலம்புகவன் சிறையிருத்திப்
பொருந்தமரர்க் கருள்கூர்ந்த பொன்னடித் தாமரையோய்!;

இஃதைந்தடித்தரவு. இதனுள், ஆசிரியவடி வஞ்சியடி வெண்பா வடி கலியடியென்னும் நாற்கடியும்வந்து தளையேழும் விரவியதூஉம் கண்டுகொள்க.

அழகிய வாங்கநின் னவிர்பொலங் கழல்புனை
கழல்புரிந் தருளிய கருமமஃ தென்றோ
பழமறை பராஅய பாஅன்மையிற் பவித்திரத்
தழல்வளர்த் தாஅருதி தான்றரு கவுதமன்
வெற்பினற் சிறைகுறை குலிச வேந்தனி
விற்பழி யெய்திய வகலிகைக் கீத்த
கற்படி மத்தினைக் காமர்
பொற்படி வமதாய்ப் புரந்ததொன் றுளதால்;

இஃதெட்டடியெருத்தம். இதனுள் ஆசிரியத்தளைகளும் வெண் டளைகளும் கலித்தளையும் விராய் ஈற்றயலடி முச்சீராய் வந்தது காண்க. இதனை யொருசாராசிரியர் நேரிசையாசிரியமென்ப.

அஃதான்று [இது ஒழியசை.]

உலகுயிர் தழைதர வுறுபசி ரதியினை
நிலமிசை யுறநிறு வியமுது வினவே;

மலர்மகண் மகிழ்தர மிதிலையில் வரனொடு
சலமிகு திறலிற பிதிதலை மையனே;

அலம்வரு பாதன்மு னவனென வணிநகர்
நலனுற வுடனுறை தருநகை யினவே;

பலகலை யுணர்வொடு பானிலை முழுதுணர்
புலவனொ டெழுகென வெழுபுது மையவே;

இவைநான்கு மெண்சீரடி யாகம்.

அஃதான்று, [இதுவும் ஒழியசை.]

பார்த்தன்கதழ் பரிபண்ணமை
தேர்த்தட்டினிற் றேர்ந்தஞ்சலித்
தேத்தன்பினிற் றன்பாலிடு
பூத்தும்பைய தானூர்தம

தெழில்கூர்,

குழவித் திங்கட் கொழுந்தினைச் செருக்குந்
தழல்புரை குடிலச் சடிலத்
தழகுறக் காண்ப தளித்தது மதுவே;

இது, நான்கடியாய் எழில்கூ ரென்னுந் தனிச்சொற்பெற்று மூன் றடி நேரிசையாசிரியச் சுரிதகத்தால்வந்த குறளடிவஞ்சிப்பா.

அஃதான்று,

மிறைபயில் கொடிய விடந்துளி குறுந்துளைப்
பிறைபுரை யெயிற்றுப் பேழ்வாய்க் கட்செவி
நிறையழ லுயிர்ப்புமிழ் நேர்நுண் கவர்நாக்
சறைமிடற் றரவங் கலங்கிக்
குறையுயிர் படநடங் குனித்ததொன் றுளது;

இஃதைந்தடி நேரிசை யாசிரியம்.

அஃதான்று, [இதுவும் ஒழியசை]

ஒருகுடை நிழற்கீ ழிருநிலம் புரந்த
குருகுலத் தவர்தங் குலக்கொழுந் தெனலாந்
திருவுத ரத்தினுட் செறிந்துறை கருப்பு
பிருந்தை யாயிரு நிலத்துற
வருந்தவ மழுவென வளித்த தொன் றுளதால்;

இதுவும் ஐந்தடியாய் வந்த நேரிசையாசிரியம்.

அஃதான்று, [இதுவும் ஒழியசை]

மாதல னாகிய வஞ்சனைக் கஞ்சனை
மூதுல குட்கொண் முதுமொழி தேர்ந்துணரா
வாதுல னாமென் றவன்பொன் முடி யுதைத்திட்
டோதுநற் செய்கையொன் றுண்டு;

அஃதான்று,

கூற்றுவனு மஞ்சக் கொலைத்தொழில்கூர் கூற்றமெனு
நூற்றுவர்க்கு முன்னோன்முன் னேற்றபல நோன்புடைய
வாற்றலுறு மைவர் சகாயனென வன்றுது
தூற்றமுறச் சென்றதுமொன் றுண்டு;

அஃதான்று,

பகடு தவழ்நடைசால் பண்பிதென மாயச்
சகடு தனையுதைந்து சாய்த்ததுட னண்ட
முகடு பொதிமருத மூண்டுதைந்து மூலத்
தகடு கிழித்ததுமுண் டன்று;

அஃதான்று,

கட்கடை தீச் சிந்தக் கறுவுகொள்வன் னெஞ்சினொடு
நட்புடையோர் முன்னர் நவையுரைத்தோன் மன்னுயிரை
விட்புலமுங் கொண்டாட வீழ்பொழுதில் வான்சபையு
ளுட்கொண் டருளியதொன் றுண்டு;

இவைநாலும் ஒழிபசை புணர்ந்துவந்த கொச்சகம். இவை ஒரு விகற்பத்தான் வந்த இன்னிசைப் பரிபாடல் வெண்பா.

நாட்டிய கடவுளர் நலனுறச் சென்னியிற்
சூட்டிய தந்தத் துணையடிப் பூ;
வீட்டியல் புணர்ந்த விண்ணவர் சென்னியிற்
பூட்டிய தந்தப் பொன்னடிப் பூ;
தனிநிகர் தானெனுஞ் சதுமறை தலையுறப்
புனைவது மந்தப் பொலங்கழற் பூ;
வினைவியன் கோள்புரி விழுத்தவங் கூர்ந்தோ
ரனைவரு முடிக்கொள லவ்வடிப் பூ;

சேக்கு சீர்வளி தீவெளி யெனப்
புகழ்புலன் பூத்ததப் புனையடிப் பூ;
அகில வுயிர்களு மவ்வுயிர்க் குறையுளும்
பகர்திறத் தீன்றதப் பாதப் பூ;

இவையாறும் பேரெண். இவற்றுள், கட்டளைவகையா னெண்ணொடு புணர்ந்து முட்டடியின்றிக் குறைவுசீர்த்தாகியுஞ் சொற்சீரடி வந்தவாறு காண்க.

எனவாங்கு,

இது வழியசை. தனிச்சொல்லென்பது மிது.

இத்திறத் தனவா மிறைவநின் னிணையடிப் பொற்பூ
முத்திறத் திருதிற முயற்சியா முதலா
மெத்திறத் தேவரே புகழினு
மத்திறத் ததற்கதற் கமைதிறத் தினவாம்;

இது முதலடி ஐஞ்சீரான் வந்த நேரிசையாசிரியச் சுரிதகம்.

அதனால், [இதுவுந் தனிச்சொல்].

முக்குணத்தினுண் முற்குணத்தின;	கரிசொல வந்த கருணை நாரண;
பொற்புடைக் கருடவாகன;	உயர்வற வுயர்நல முதல்வ;
வரிவளை யிடத்த;	ஒருதெச ரதனருள் புதல்வ;
வல்லுணற நேமிய;	திருவுறை மார்ப;

என விவை யிடையெண்ணும் அளவெண்ணும் சிற்றெண்ணும் தலைதடுமாறியும் வந்தன.

எனயாம், [இதுவுந் தனிச்சொல்].

பூரண நாதநின் பொன்னடி போற்றுதும்
பார்புகழ் மாறர் பராங்குச வானவை
வாழிய தாக வளர்த்தருள் கெனவே
யூழிதோ றாழி யுவந்து.

இஃது, நான்கடி யின்னிசை வெள்ளைச்சுரிதகத்தா லிற்றது.

இது, "பரிபா டல்லே தொகைநிலை விரியி, னிதுபா வென்னு மியனெறி யின்றிப், பொதுவாய் நிற்றற்கு முரித்தென மொழிப"* எனவும், "கொச்சக மராகஞ் சுரிதக மெருத்தொடு, செப்பிய நான்குந் தனக் குறுப் பாகக், காமங் கண்ணிய நிலைமைத் தாகும்" எனவும், "சொற்சீ ரடியு முடுகிய லடியு, மப்பா நிலைமைக் குரிய வாகும்" எனவும், "கட் டுரை வகையா னெண்ணொடு புணர்ந்து, முட்டடி யின்றிக் குறைவுசீர்த் தாகியு, மொழியசை யாகியும் வழியசை புணர்ந்துஞ், சொற்சீர்த் திறு தல் சொற்சீர்க் கியல்பே"* எனவும், "உருட்டு வண்ண மராகந் தொடுக் கும்"† எனவும் சொன்னமுறையே பரிபாடலுறுப்புச் சிதைவின்றி வந்தமை காண்க.

அற்றேல், தொல்காப்பியனார் 'செப்பிய நான்குந் தனக் குறுப்பாக' என்று கூறவும் இப்பரிபாடலகத் தெருத்தென்பதோருறுப்பினையுங் கூட்டி யைந்தாகக்கூறிய தென்னையெனின், அஃதே! நன்றுசொன்னாய்! "தரவே யெருத்தே யராகங் கொச்சக, மடக்கியல் வாரமோ டைந்து றுப் புடைத்தே" என்ப தகத்தியமாதலின்; எருத்தமென்பதனைத் தரவென்று ஒருசாராசிரியர் கூறவும், அகத்தியமுணர்ந்த வொருசாராசிரியர் பாட் டிற்கு முகம் தரவாதலானும், எருத்தமென்பது கழுத்தின்புறத்திற்குப் பெயராதலானும், அவ்வுறுப்புத் தரவைச்சார்ந்துகிடக்கவேண்டுமென்ப தானும், எல்லா நூலிற்கும் அகத்தியம் முந்துநூலாகலானும், அகத்திய னார் நோக்கத்தோடும் ஐந்துறுப்பாக்கினாரென வுணர்க.

அஃதாக; இதனுள் எண்விராயதென்னையெனின், "கொச்சக வகையி னெண்ணொடு விரா, யடக்கிய லின்றி யடக்கவும் பெறுமே" என் பதனால் விராயதறிக.

"காமங்கண்ணிய நிலைமைத்தாகும்" எனவே அறத்தினும் பொரு ளினும் வாரா தெனக் கூறிய பரிபாடலை இச்செய்யுளுடையார் வாழ்த்திய லாகக் கூறிய தென்னையோவெனின், "வாழ்த்தியல் வகையே நாற்பாற்கு முரித்தே"‡ எனச் சிறப்புவிதியோதினமையால் நான்குபாவினுள்ளும்

*தொல். பொருள். செய். 120—123.

† ஷை ஷை ஷை 233.

‡தொல். பொருள். செய். 109.

பரிபாடல் வெண்பாயாப்பிற்றாதலாற் கடவுள்வாழ்த்தாகியும் வரப்பெறு மென்னு முதனூலாசிரியர் நோக்கம்பற்றிச் சங்கத்தார் பரிபாடல் கூறிய வகையாற் கூறினாரெனவுணர்க.

"ஆயிரம் விரித்த வணங்குடை யருந்தலை" என்னும் பரிபாடற் றாவின்பின், "எரிமலர் சினைஇய கண்ணை பூவை, விரிமலர் புரையு மேனியை மேனித், திருஞெமிர்ந் தமர்ந்த மார்பினை மார்பிற், றெரிமணி விளங்கும் பூணினை மால்வரை, யெரிதிரிந் தன்ன பொன்புனை யுடுக்கையை, சேவலங் கொடியோய்நின் வலவயி னிறுத்து, மேவலுட் பணிந்தமை கூறும், நாவலந்தண ரருமறைப் பொருளே" என்பதும் எருத்தம். இதனை யொருசாராசிரியர் ஆசிரியமென்றுங் கூறுவர். கூறினும், இவ் 'அழகியவாங்க' வென்னுமெருத்தத்துத் தனியேழும் வந்தனவாதலா லிவ் வெருத்தத்தை நேரிசையாசிரியமென்றல் பொருந்தாதென வுணர்க.

இது திணை—பாடாண். துறை—கடவுள்வாழ்த்து. (க)

2\. யாஅர் வாழ்வார் யாஅர் வாழ்வா
ரெனுமுல கனைத்து மீறி லாநிலை
யுருபொடு சொருபி னுஅ னுதே
மாயையின் விரிந்த முதன்மா னென்றும்
யானெனுந் தொந்தமு மதனி னெய்திய
புலனைந்து மாகி யவையி னுற்றவுமான
வண்டமு மலகில வடிவமு மான்மா
முழுவது மயன்முத லமைந்திடுந் தாமரைப்
பொழுதெதி ரொருபுன லும்பரி னுமால்
பொன்னிபு ளமர்ந்தவ னல்லான்
மாயா வோர்தனி மழவென மகிழ்ந்து;

இது, ஆசிரியத்தளையானும் வெண்டளையானும் வந்த பதினொடித் தரவு.

நூல்பல தாமு நுணங்கு மாரணப்
பாவி னுட்பமு......மங்கா ரெனுஞ்
சால்புணர் புலவிர்காண் முந்திய முதல்வருள்;

இது மூன்றடியான்வந்த நிலைமண்டிலவாசிரியம்.

ஓஒ, உணர்ந்தவி தணர்கிலர் வெள்ளை யறிவுட்
புணர்ந்தோர் பொருட்கள் கிரங்கு புன்மையர்
புணர்ந்தோர் பொருட்கள் கிரங்கு புன்மையு
முணர்ந்தே னும்மைபி னிழைத்த வூழென்
றுவகை தலாது பலவாய்த் தொகுத்த
வான்மா முழுதினு நிற்ப தறிகிலர்;

இதுவும் ஆறடியான்வந்த நிலைமண்டில வாசிரியம். இதன் முதற்கணின்ற ஓஒ என்பது 'சீர்கூ றுதல் நோடிக் குறித்தே'* என்பதனால் தேமா எனச் சிறப்பின் ஒ அளபெடுத்துச் சீர் கூறாய் முதற்கண் நின்றது. அதனோடு ஐஞ்சீரடி யாக்கினும் இழுக்காது. என்னை? 'வெண்டளை விரவியு மாசிரியம் விரவியும்—ஐஞ்சீ ரடியு முளவென மொழிப'† என்பதனாற் கொள்க.

காயங் கழிதருங் காற்றன் னுருபு
ளாகவே யொருங்குவை கூவ வின்புறு
மேன்மையே சற்று முறுகில ரதனொடு
மீளவே யணைத்து மெழுபான் மையுற
நான்முகன் றனது செயலிது வென்னத்
தானாவாய்ப் படிமத் தமைத்தபான் மைகளும்
வாழப் பருவத் தீரமில் சூரத்
தினமீறுந் தானவ ரிடும்பையிற் பாழுவார்
பாறு மிடரே கண்ண்
டாளினாங் காளியாய்த் தூணி னூறல்;

இது, தன்றளையானும் வெண்டளையானும் வந்து பத்தடித்தாயிற்றயலடி மூச்சீராய் நேர் நேர் எனக் கண்ண் என ஒற்றளபெடையாயிற்ற நேரிசையாசிரியப்பா. கண்ண் என்பதனை ஒற்றளபெடாது சொற்சீராக்கினும் இழுக்காது.

தோன்றி முன்னங் கவனுடல் போழ்ந்தது
மறிகில் லாதோ மன்பதனை யெனுமவைமன்;

*தொல். பொருள். செய். 49. †தொல். பொருள். செய். 63.

அவனிற் பாரி ல்லைது பயந்த
வடல் பெருகு சிரங்கா மொருபதிரு பதுளான்;

இவை யிரண்டுவிகற்பத்தான்வந்த வீரடியிரண்டம்போதரங்கம்.

தறுகணன்;
மத்தமடவன்;
மூர்க்கர்முன்னன்;
கண்டாகண்டன்;
நிருதர்பெருமான்;
மதுகையாளன்;
அன்பிறீம்பன்;

வெண்பொன் வெற்பைக்கிளைத்த முன்பார் தோளன்;

மருப்புக்களுழுமுரான்;
தீக்கக்குநேத்திரன்;

வாளிடி யெனத்தொனி மேய சொல்லன்;
நமனார் நடுங்க வமர்புரி பொருநன்;
வானோர் நடுக்க வேல்விடு மறவன்;

இவை ஒருசீர்முதலாய சிற்றெண்ணு மளவெண்ணும் விராய்வந்தன.

தளித்த வுள்ளமொடு கணக்கி னேனயன்
றளித்தபல் வரத்துட னமையா யாக்கையன்;
தன்னைச் சமர்முகத்தி னேர்களை யதுதொடா
முன்னு முயிருண் வுகைமையு நினைகிலர்;

இவை யீரடி யீரண்டம்போதரங்கம்,

அதற்கி னகன்றிருந்த தேவி யடித்தனை
தொழுதனை நித்தொழு பொழுதருள் செய்யா
வடைக்கல மென்றவ னாசறுண்மை போரார்;

இது மூன்றடி நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா,

அமரிடை வசந்தன்மீ வானந் தோய்ந்திடு
முடலுயி ருடன்வா நின்று
தமர்தொழத் திண்டேர் நடைகற்ற தனையுறூர் ;

இது மூன்றடி நேரிசையாசிரியப்பா.

கமையடைந் தொடுங்குவான் விருந்தறைந் திடுகாலைத்
தமையன்வந் தனனெனப் பாதன துயிர்தந்தா
னமைவுகண் டிடனுண்பா னருள்வைத்த குணனுறூர் ;

இது மூன்றடி நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

பின்னும்,

இது ஒழியசை. தனிச்சொலென்பதுமிது.

பொதுவர் மடவா னற்று வென்னும்
விதியினன் பான்முன் வெளிவா றேற்றூர்;

இதுவும் ஈரடி யோரம்போதரங்கம்.

தாயென வனிதையர் படிமமேற் கொண்ட
பேயத னுவி யன்றண்டு போழ்ய்
மாஅய முற் றெதிர்க்குஞ் சாடு முருளிற
னோழ்ய்வருத் திழைத்தவன் முடியுதைந் தனுமுறூர்;

இது நான்கடியாய்வந்த நிலைமண்டில வாசிரியப்பா.

முடிபடி யுறவசை மொழிபல னுயிர்தளி
ரடியுற வருள்புரி நிலைமையு முறுகிலர்;

இது தனியனுகவந்த வெண்சீரடியாரகம்.

ஆதிநாதன்:	உரனுடைவிபவன்;
வாசுதேவன்;	உயிர்களினயனன்;
சங்கருடணன்;	வெளிவருவிமலன்;
பைம்பொனினிறவன்;	மறைபுரியமலன்;
பரத்துவசொரூபன்;	உளனிலன்;
சொலத்தருவியூகன்;	உணர்வுறவரியவன்;

என விவை சிற்றெண்.

என்பனவ, [இது தனிச்சொல்].

மறையின் மறைகளின் வழிநா லொண்மையி
னிறைநிலை யுணர்த்து மேமவா ரியர்முன்
மதிமரு ணிலையற வழிபடு மதியுற்
றுறவாய்த் திறப்பட வுணர்த்தமெய்ஞ் ஞானம்
பிறவாப் பெற்றிகொண் டுணர்ந்தில ரஃதும் ;

இது, ஐந்தடி நிலைமண்டிலவாசிரியம்.

அதுவே, [இதுவுந் தனிச்சொல்.]

இனியவ ருயிர்கட் கிரங்கியிங் கெவனென
வெனதுயிர் பிழைப்பதற் கிரங்குத லுடனே
தாமரைத் தவிசிற் சதுமுகன் மேனு
ளாநிரை காத்தசிற் றுயனைக் கன்றினைக்
குறுந்தடி தாம்பொடு தீங்குழல் கொம்பிவை
மாயையின் வாணுற வைத்திடப் பண்டையின்
யாவையு மாகிமுன் னுதிக்குந் திறத்தினன் ;

இதுவும் நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

சுருதி முதல்வன் ; சுதயிலயிர்தன் ;
பரிதி வலவன் ; பதுமைகொழுநன் ;

இவையுமோர் நான்குஞ் சிற்றெண்.

மீனமு மாமையு மேனமு மாரி
வாமன னுமமு வாளியு மானபின்
வருபல தேவ னிவுளியு மாமவன்
தருமன் முதலவர் தமது நகர்பெற
நூற்றுவர் கூற்றுவ னகர்பெற வுய்த்தவ
னெற்றம துரைத்து மிறைஞ்சுவ துடனே
பிறவா நெறிபெற வேண்டி
மறவா தவனை மதிக்குமென் மனனே.

இது எட்டடியான் வந்திற்ற நேரிசையாசிரியச்சுரிதகம்.

இதுவும், திணை—பாடாண், துறை—கடவுள்வாழ்த்து. கடவுள் வணக்கமெனினுமாம். இது சங்கப்பாட்லாய பரிபாடலுள், கவே

னிளவெயினனர்பாட்டாய் முதலே மூன்றுவதாய்ப் பெட்டாகனு ரிசை, பண்ணுப்பாலையாழாய். "மாயோயே மாஅயோயே" என்னும் பரிபாடல்போல வெருந்தழுங் கொச்சகமு மின்றிவந்த பரிபாடல். (2)

3. வேல் விழியிணை யெனவிளை கூர்த்த
வாலெயி றென்மணி வாமொழுங் கினவே
கன்னலின் குழம்புங் களிகூர் யாழுஞ்
சொன்னலந் தனைவளர் வண்ணம்வாய்ந் தனவே
கனிதுகி ரிலவு தாருந் தோகாய்
தனியிதழ் குழற்கற்றை கார்தோய்ந் தனவே
மாரன் வன்போர்க் குரிய கைச்சிலை
பார வேலிணை வளைந்து திரண் டேர்செய்
சால்பினில் வார்கரும் புருவந்தோ ளிணையே
வாணுதற் சந்தமும் வளர்பிறை மாண்பின
பூணுறு கோக்கிற் கொருபொரு வளதே
மறுத்துடைத் தொளிர்முழு மதியே திருமுக
முறப்பமை துணைமுலை யுபயபொற் குன்றே
வள்ளைத் தண்டே வார்கா திணையு
மொள்வளை யெனலா மொளிவளர் மிடறே
கதிர்வளை செறியுங் காமர் கைத்துணைக்
கெதிர்பிறி தின்றாற் காந்த ளிணையே
சதிருடை யென்னிறை தாயபொற் கொடிக்கே;

இது பதினெட்டடியாய் முதலடி முதற்சீர் சொற்சீராய்வந்ததரவு.

கங்கையின் சுழியினைக் கவின்பயி லுந்தியோ
டிங்கிணை யென்பது பிறந்ததொ டொன்றே;
இடங்கொள முலைசுமர் திடுகு துண்ணிடை
படங்கொ ளரவெனப் புகழ்வதும் பழியே;
பாந்தளின் படமெனப் பழிப்பன் பழித்தபின்
ஞயர்தெழி லல்குலுக் கமைப்பது மதுவே;
கொழுங்குளிர் வாழைத் தண்டெனக் குறங்கிணை
யொழுங்குற வுரைப்பது முவமையற் றன்றே;

தமனியத் திருமக டவிசெனச் சிறந்தனி
னமர்தரு நளினமு மணங்கின்மெல் லடிக்கே;

இவை யஞ்ச மீரடியஞ்ச... ....

எனவாங்கு, [இது தனிச்சொல்].

இன்னண மவயவ மியைந்தள வவட்கே
தென்னரங் கேசன் சிலம்பினோர் பொலங்கொடி
மன்னிப லொடும் வரு மாமெனிற்
சொன்னிலத் திணையெனத் துணியுமென் மனனே.

இது நான்கடியாய் நேரிசையாசிரியப்பாவினலிற்ற சுரிதகம்.

இதனுள், கொச்சகவுறுப்பும் அராகமும் வந்தில; சங்கப் பரிபாடனுள், "கார்மலி கதழ்பெய றலைஇ யெற்ற, நீர்மலி நிறைசுனை பூமலர்ந் தனவே, தண்ணறுங் கடம்பின் கமழ்தா தூதும், வண்ண" என்னும் பதினொலாம்பாட்டின் நடையவா யமைந்தது. பகுதி—செட்படை, துறை—அவயவங்கூறல். தோழிமுன்னிலை. தலைவன் கூற்று. (௫)

4. விழுமிய திறத்துரை வெளிறிலா மேதைகூர்த்
தொழுகலைத் துடனிகந் தொரீஇயவொண் சுடரினை
யிதுபொரு ளெனத்தெரித் தீறிலுண் ணுரவுடைப்
புதுமொழி முகத்தகப் படுத்திய புலமைசால்
காமரு ஞானமுங் காட்சியுங் கருணையுந்
தாமொரு தலையாத் தனியுருப் புணர்ந்த
வெங்கோன் றிருமகிழ் மார்பின னிமையவர்
தங்கோன் றமிழ்மலைச் சந்தனப் பொதும்பர்க்
கொருதனி யிளக்கம தாயுருத் துலந்த
திருவமர் மாணெழிற் றேசுடை மடவோய்
நுமர்புரந் தனாய் கோக்கமர் சீறூர்க்
கெமர்புரந் தனா யெழுமு பேரூர்
தன்னுயிர்க் கூறு தருபட ருறீஇப்பிற
மன்னுயிர்க் குறுகண் மனக்கொளார் மனத்தினைப்

பொருளினுட் பொருளெனப் புனிதநூல் குறித்த
வருள்கெழு தகைத்தா யகலா தண்ணிய
தெவ்வள வணித்தெனு மிருநில
மவ்வள வெனுநிலை மையினணி மைத்து;

இது பதினெட்டடியான் வந்த நேரிசையாசிரியம்.

அஃதான்று,

இது ஒழியசை, தனிச்சொல்லென்பது மிது.

காந்தியும் வாய்மையுங் கருணையுங் கவிகையும்
வாய்ந்தகன் குலனு மறைமுத லியவுரை
தோய்ந்தறி வுடைமையுந் தூய்மையு மொழுக்கமுஞ்
சாந்தியு நிறையும் பொறையுஞ் சால்புமென்
றுய்ந்துள விவற்றினொன் றமைதிய திலவாய்
மாந்தரென் றிடுகுறி யுடைமட மையார
நாரையுந் துதியா நன்னிலை நிலைஇப்
பானுடை பாராட் டியமதிப் பாவலர்
வானுடை நாவு மறுவில் வாய்மையு
மூாவுநீர்க் கடல்சுலா மூானுடை யுலக
மெப்படிக் கணித்தா யினதெனு
மப்படிக் கணித்தா யினவணி மைத்து;

இது பன்னிரண்டடியான் வந்த ஆசிரியம்.

அஃதான்று, [இதுவுந் தனிச்சொல்].

மணியினும் பொன்னினும் புனைபொலந் துகிலினு
மணிதிகழ் செவ்விபெற் றலர்நறு மலரினு
மான்மதக் குழம்பினும் வாசமோ ரைந்தினு
மானவை யுறுதகைத் தன்றெனத் துறந்தே
வாய்மையி னகந்தூய் மையராய் வடிவமுந்
தூய்மையுற் றனராய்த் துறவறத் தொழுகுபு
செந்நிறப் பிருதிவித் திருவுடை யாடையு
முய்ந்நிலைத் தெனப்பொறித் துளவிலாஞ் சனையுந்
திருமணி வடமுந் தியான சிந்தையிற்
பொருளுரை புலப்படப் புலப்படு திருமனு

மேவிய பெருந்தகை பை 'ினடி விளக்கிப்
பூவினுள் ளவள்பணிப் பினிற்புரிந் தூட்டிய
சேடம தரு' தித் திருமக. ர் ?கான்புகழ்
பாடியா டியபத் தியர்திரு மேனிக்
கருந்தவக் காந்தியெவ் வளவணித் ததுபோற்
றிருந்திய சிறப்பினிற் செறியணி மைத்து;

இது பதினுறடியான்வந்த நிலைமண்டில வாசிரியம்.

அஃதான்று, [இதுவுந் தனிச்சொல்.]

தமரா யுள்ளவர் தமைத்தொடர்ந் துயிரொடங்
கமர்புரி மிடிநிரப் பேயென் றுமிடர்
கடித லெனதென வினைவிழை பவன்முய லினுளுள னின்புற்றே
யனவ ரதமுறை தருதிரு வும்போன் றணித்து;

இது, முதலடியிரண்டு மளவடித்தாகவும் மூன்றமடி யறுசீரடி முடுகியலாகவும், நான்காமடி முதன்முச்சீர் முடுகியலாகிய வைஞ்சீரடியாகவும் வந்த ஆசிரியம்; என்னை? 'காமர் கடும்புன' லென்னுங் குறிஞ்சிக்கலியுள்ளும் இவ்வாறுவந்தமை காண்க. "வெண்டளை விரவியு மாசிரியம் விரவியு, மைஞ்சீரடியு முளவென மொழிப", "அறுசீரடியே யாசிரியத் தளையொடு, நெறிபெற்று வருஉ நேரடி முன்னே"* என்பதனுலு மறிக.

இசைதிசை திசைநசை பெறவுற வசைதீர் நிதியிழை பண்பா
லறனுட னுயர்நல னெமையுந்தோய்ந் தருள்கென
நாளும், யாமே நீங்கல மெனவுரி மையவாத்
தாமே தகவெதிர் தன்மைய வாகிக்
கூடிய குறியுடைத் தெனலாய்
நாடுடன் பீடுடை நகரணி மைத்து;

இது, ஆறடித்தாய் முதலடி யறுசீரடி முடுகியலாகவும், இரண்டாமடி யிருசீர் முடுகியலாகவும், 'நாளும்' என்னும் சொற்சீரடியும் பெற்று, ஏனையடிகள் அளவடியாகவும், ஈற்றயலடி முச்சீராகவும் வந்த நேரிசையாசிரியப்பா.

---

*தொல். பொருள். செய். 63, 64.

பிறப்பெனப் பெய்சிய பிணிக்கொரு வித்தா
யறப்படி நிழைக்கு மவாவெனு மச்சையை
நிலையுத லிவைநிலை யுதலில விவையெனுங்
கலைபல வுணர்ந்த காட்சியி னீக்கி
யையுணர் வெய்திய வமைதியி னழுக்கறு
மெய்யுணர் வடைந்த விச்சையோ ருள்ளத்
திடைய றுத்திறத் தீண்டிய வின்ப
மடைதரு நிலைமைய தெனவ ணிமைத்து ;

இது எட்டடியாய் வந்த நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

இருநிலத் துழுவலன் பெய்துமென் னிதயமுந்
திருவுரு நலனிவை சிறத்தலிற்
பொருவரு நின்னையும் போன்றணி மைத்து ;

இது மூன்றடியான்வந்த நேரிசை யாசிரியப்பா

மூவுரு முக்குண முத்தொழி லெனவிசைத்
தியானவையுந் தனவா விசைந்தமை யன்றியு
மோருரு வொருகுண மொருதொழி லெனதெனு
நாரண னுலவா நன்னர்மன் னுயிர்தொறு
நீப்பின் றுறு நிலைஇய
யாப்பென் னணமணித் தற்றணி மைத்து ;

இதுவும் ஆறடியாய்வந்த நேரிசையாசிரியப்பா.

அன்றியும், [இதுவுந் தனிச்சொல்]

எம்மனோர் வைகுறு மேமமா ளிகைமிசைச்
கொம்மை வெம்முலைக் கோதையர் முன்கைக்
கிளியினம் வைகலுங் கேசவா கதியெனு
மளியநன் பொருளுரை யஃதிரு செவியுற
வொளிகிளர் நும்மலை யுறைபசுங் கிளியினங்
கேட்டவை தாமுங் கேசவா கதியெனக்
கோட்டினுட் குடம்பையிற் குதலையின் மிழற்றும்
படிக்கணித் தென்றற் பையு
ளடிக்கொளு மனத்தி னழுங்க லீயே.

இது ஒன்பதடித்தாய் நேரிசையாசிரியப்பாவினுலிற்ற அளிதகம்.

இது 'தொன்முறை யியற்கையின்' என்னும் பரிபாடலுள் இரண்டாம்பாட்டி னுறப்புடை நடைத்தாய் வந்தது. பகுதி—இயற்கை. துறை—இடமணித்துக்கூறி வற்புறுத்தல். (௪)

5. கதழெரி கால்கண் ணெதிர்நிழல் சிறு.
மதமலை நூலின் முதன்மொழி கூறுந்
திதமத ருலன் றதனுயிர் பேணுந்
திருமகள் கேள்வன் கருணை விநோத
னடலா வெனவுல குயிர்தொழ வளர்தரு
வடமலை யதனிடை டலம லர் பூத்த
பூங்கொடி மானு மாதர்வடி வனைத்து
மாங்கமை வானீடு கிழியுட் படவெழுதி
யீங்கெதிர் வேனென் றனிர் ;

இது வெண்டளையும் ஆசிரியத்தளையும் வஞ்சித்தளையும் விரவி யொன்பதடித்தாய் ஈற்றயலடியும் ஈற்றடியும் வெண்டளைத்தாய் நாற்சீரும் முச்சீருமாயிற்ற தாவு.

கருங்கட லுமிழ்த்த கண்ணகன் ஞால
மொருங்ககப் படுத்திரு ளொளித்திடக் கதிர்விரித்
தொருதனித் திகிரி யுரனுடை யூர்திப்
பரிதியங் கடவு ளலம்வரும் பரும
வொண்பொன் மால்வரை யென்றல விரண்டெனு
வெண்கோ ளப்புடைத் திணைத்திறு மாந்து
வளரின வனமுலை வடிவினை யெழுதினும்
புளகமுற் றடிக்கடி புடைப்பதை யெழுதலு
மேல்தெழில் வள்ளைத் தண்டினை யெழுதினும்
வாய்ந்தபொன் னூசலின் மறுகுவ தெழுதலுங்
காந்தளை யெழுதினுங் கதிர்வளை யுழல்வது
மேய்ந்துட னொளிப்பது மெழுதுவ தரிதா
லுழுவலன் பிடையின் றாட்டிய வின்பக்
கொழுதலைத் தெளி சின்னுங் தேன்மின் ;

இது, ஆசிரியத்தளையானும் இயற்சீர்வெண்டளையானும் பதினெடுத்தாய்வந்த தாவு.

அரிமத ருண்கண் ணெழுதினு மருண்மருள்
புரிவன வகைவகை பொறிப்பது மரிதே;
குமிழினை யெழுதினுங் குணனுகர் குறிப்புயிர்ப்
புமிழ்திற மெழுதலு முணர்வுற வரிதே;

இவை யிரண்டு மீரடி யிரண்டப் போதரங்கம்.

இதழுழு துதவலு மெழுதுவ தரிதே;
புதன்முனி வுறனெரி புதுமையு மரிதே;

இவையிரண்டும் ஓரடியிரண்டப்போதரங்கம்.

பதடை முறுவணி பரிபுர வொலியுற
விதழுறந் தேமொழி யெழுதுவ தெவரே;

இது எண்சீரான் வந்த தனியாகம்.

எனவினை, [இது தனிச்சொல்].

எழுதிய கிழியோன் றளவெனி னின்பம்
பழுது படாதல கலதொடு பயிலு
மன்றிலின் கூட்ட மகற்றலு நின்பாற்
பொன்றலி லருள்புறம் போம்வகை தொடங்கி
வன்றொழி லாடவர் மகிழ்ந்தயல் போதாப்
பூவையு மொருக்கும் புனைதா ராக
வேளைமுன் படர்த்தவன் வெண்ணீ றணிந்து
பனைமடல் பாய்மா வாகப்
பனைமணி மாட வீதிபோ துகவே.

இது ஒன்பதடியான்வந்திற்ற நேரிசையாசிரியச் சுரிதகம்.

இது, பருதி-மடல். துறை-எழுதவரிதென்றல். (கூ)

ஆகப் பரிபாடற் கவி கூ.

பாப்பாவின முற்றும்.

ஸ்ரீ:

விஷய சூசிகை.

[எண்கள் பாக்களைக் குறிப்பன.]

பாவும் பாவினமும்.

அகநிலைக்கொச்சகக்கலிப்பா 109
அகநிலையொத்தாழிசைக்கலிப்பா 91
அடக்கியலின்றி யடிவியிர்த்தொழுகிய கொச்சக வொருபோகு 101
அடிதோறும் ஒரூஉத்தொடைபெற்று நேரிசைவெண்பாவிற் சிறிது வேறு பட்டுவந்த இன்னிசைவெண்பா 19
அடிதோறும் ஒரூஉத்தொடைபெற்றுப் பலவிகற்பத்தான் வந்த பஃறொடை வெண்பா 22
அடிமறிமண்டில ஆசிரியப்பா 71, 72
அம்போதரங்கவொருபோகு 104
அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம் 81-83
ஆசிடைநேரிசைவெண்பா 7-11
ஆசிரியத்தளையான் வந்த வெண்டாழிசை 36
ஆசிரியத்தளையானும் தன்றளையானும் வந்த வெண்கலிப்பா 107
ஆசிரியத்தாழிசை 76-77
ஆசிரியத்துறை 78-80
ஆசிரியப்பா 42-75
ஆசிரியப்பாவினம் 76-91
ஆசிரியவிருத்தம் 81-90
ஆறடிப்புங் குறைவின்றிவந்த வண்ணகவொத்தாழிசைக் கலிப்பா 94
இடையளவம்போதரங்கவொருபோகு 104
இடையிடைகுறைந் திடைமடக்காய் வந்த ஆசிரியத்துறை 80
இடையிடை தனிச்சொற்பெற்றுவந்த நேரிசையாசிரியப்பா 52
இணைக்குறளாசிரியப்பா 57-68
இரண்டடியாய் ஈற்றடியிற்கு ஒரு பொருண்மேன் மூன்றடுக்கிவந்த கலித்தாழிசை 112
இரண்டாமடியிறுதி தனிச்சொற் பெற்று மூன்று விகற்பத்தான்வந்த இன்னிசை வெண்பா 17
இரண்டுவிகற்பத்தான்வந்த ஆசிடை நேரிசைவெண்பா 7-9
இருவிகற்பக் குறள்வெண்பா 2
இருவிகற்ப இருகுறணேரிசை வெண்பா 5
இருவிகற்ப இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா 26
இருவிகற்ப இன்னிசைவெண்பா 14
இருவிகற்ப நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பா 24
இன்னிசைவெண்பா 12-19
ஈற்றயலடி குறைந் திடைமடக்காய் வந்த ஆசிரியத்துறை 79
ஈற்றயலடிகுறைந்துவந்த ஆசிரியத் துறை 78
உறழ்கலி 110
எண்சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத் தம் 87-90
எண்ணிடையிட்டுச் சின்னங்குன்றிய கொச்சகவொருபோகு 100, 102
எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத் தம் 84-86
ஐஞ்சீரடிவந்தநேரிசையாசிரியப்பா 73
ஒத்தாழிசையின்வந்த வண்ணகவொத் தாழிசைக்கலிப்பா 93
ஒத்தாழிசைக்கலிப்பா 91-98
ஒருபொருண்மேன் மூன்றடுக்கிவந்த ஆசிரியத்தாழிசை 76

ஒருபொருண்மேன் மூன்றடுக்கிவந்த வஞ்சித்தாழிசை 127
ஒருபோகு 95–104
ஒருவிகற்பக்குறட்டாழிசை 30–31
ஒருவிகற்பக்குறள்வெண்பா 1, 3, 4
ஒருவிகற்ப ஆசிடை நேரிசைவெண்பா 10–11
ஒருவிகற்ப நேரிசைச் சிந்தியல்வெண்பா 23
ஒருவிகற்பப்பஃறொடைவெண்பா 21
ஒருவிகற்ப இருகுறள் நேரிசைவெண்பா 6
ஒருவிகற்ப இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா 25
ஒருவிகற்பவின்னிசைவெண்பா 12-13
ஒரூஉத்தொடை பெற்றுப் பலவிகற்பத்தான்வந்த இன்னிசைச்சிந்தியல் வெண்பா 27
ஓரொலிவெண்டுறை 37, 38, 40
கலித்தாழிசை 112–114
கலித்துறை 115–118
கலிப்பா 92–111
கலிப்பாவினம் 112-123
கலிவிருத்தம் 119–1 [illegible]8
கலிவெண்பா 106
குறட்டாழிசை 30–33
குறட்பாவினம் 29–33
குறள்வெண்செந்துறை 29
குறள்வெண்பா 1–4
குறளடிவஞ்சிப்பா 124
கைக்கிளைமருட்பா 132
கொச்சகக்கலிப்பா 108–109
கொச்சகவொருபோகு 95–102
'கருங்குவளை' [illegible] பரிபாடலுள், 'கார்மலிகதழ் பெய' வென்னும் 14ம் பரிபாடலின் நடையமைந்த பரிபாடல் (பரி) 3
'தொன்முறையியற்கையின்' என்னும் 2ம் பாட்டின் நடைத்தாய்வந்த பரிபாடல் 4
[illegible]வெண்பா 26
சீர்தடிவஞ்சிப்பா 125
சிந்தியல்வெண்பா 23–27
செந்துறைச்சிதைவுத் தாழிசைக் குறள் 32
செவியறிவுறூஉமருட்பா 135
தரவிணைக்கொச்சகவொருபோகு 97
தரவின்றுகித் தாழிசைபெற்ற கொச்சகவொருபோகு 95
தரவு தாழிசை தனிச்சொல் சுரிதக மென்னும் நான்குறுப்பினும் இழுக்கின்றியவந்த ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா 92
தன்றளைத்தாய்த் தரவிரட்டித்து மூன்றுறுப்பால் வந்த கொச்சகவொருபோகு 99
தன்றளைத்தாய் மூன்றுறுப்பால்வந்த கொச்சகவொருபோகு 98
தனியேவந்த ஆசிரியத்தாழிசை 77
தாழிசையின்றித்தரவுடைத்தாய்கொச்சகவொருபோகு 96
நான்கடியாயீற்றடிமிக்குத் தனித்திடை மடக்காய்வந்த கலித்தாழிசை 113
நான்கடியான்வந்த ஓரொலி வெண்டுறை 37
நான்கடி வெளிவிருத்தம் 35
நிரையொன்றாசிரியத்தளையான் வந்த நேரிசையாசிரியப்பா 75
நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா 69–70
நேரிசைச்சிந்தியல்வெண்பா 23–24
நேரிசையாசிரியப்பா 42–66
நேரிசைவெண்பா 5–11
நேரொன்றாசிரியத் தளையான்வந்த நேரிசையாசிரியப்பா 74
பஃறொடைவெண்பா 20–22
பரிபாடல் 1–5
பலவிகற்பப்பஃறொடைவெண்பா 20
பலவிகற்பவின்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா 27
பலவிகற்பவின்னிசைவெண்பா 15–16
புறநிலைவாழ்த்துமருட்பா 133

பொருள்கோடல் [illegible] குறளடி வஞ்சிப்பா 126
மருட்பா 133–135
'மாஅயோயே' என்னும் சங்கப்பரிபாடல் போல எருத்தமுங் கொச்சகமுமின்றிவந்த பரிபாடல்(பரி) 2
முதலடியு மூன்றாமடியு மொத்து ஏனையடிகளொவ்வாது வந்த கலித்தாழிசை 114
மூன்றடியான்வந்த ஓரொலிவெண்டுறை 38
மூன்றடி வெளிவிருத்தம் 34
மூன்றாமடியிறுதி தனிச்சொற்பெற்று இரண்டுவிகற்பத்தான்வந்த இன்னிசைவெண்பா 18
வஞ்சித்தாழிசை 127
வஞ்சித்துறை 128–130
வஞ்சிப்பா 124–126
வஞ்சிப்பாவினம் 127–131
வஞ்சிவிருத்தம் 131
வண்ணகவொத்தாழிசைக் கலிப்பா 93–94
வாயுறைவாழ்த்துமருட்பா 134
வெண்கலிப்பா 105
வெண்டாழிசை 36
வெண்டுறை 37–40
வெண்பா 1–28
வெண்பாவினம் 29–41
வெள்ளொத்தாழிசை 41
வெளிவிருத்தம் 34, 35
வேற்றுத்தளைதட்டுக் குறள்வெண்பாவிற் சிதைந்துவந்த தாழிசைக் குறள் 33
வேற்றொலிவெண்டுறை 39

தொடையும் தொடைவிகற்பமும்.

அடிமுரண்டொடை 56
அடிமோனைத்தொடை 53
அடியளபெடைத்தொடை 57
அடியியைபுத்தொடை 54
அடியெதுகைத்தொடை 55
அந்தாதித்தொடை 58
இணைமுரண்முதலிய 7 விகற்பமும் 64
இணைமோனைமுதலிய 7 விகற்பமும் 61
இணையளபெடைமுதலிய 7 விகற்பமும் 65
இணையியைபுமுதலிய 7 விகற்பமும் 62
இணையெதுகை முதலிய 7 விகற்பமும் 63
இரட்டைத்தொடை 59
ககரவருக்கமுற்றுமோனைத் தொடை 66
செந்தொடை 60

பா–பாவினங்களைப்பற்றிய சில குறிப்புக்கள்.

அகத்தியர் கூறிய பரிபாடலுறுப்பு ஐந்தென்பது பக். ௭௧
அகத்தியர்நோக்கம்பற்றி இந்நூலாசிரியர் ஐந்துறுப்பமையப் பரிபாடலியற்றினரென்பது பக். ௭௧
'அட்டாலும் பால்சுவையிற் குன்றா' தென்னும் மூதுரைச்செய்யுள் கலிவெண்பா என்பது பக்: ௭
அம்போதரங்க வொருபோகுக்கு அடிவரையறை பக். இச, இஇ
அம்போதரங்கவொருபோகு மூன்றுவகையாதல் பக். இச, இஇ
அராகவுறுப்புடையது வண்ணகவொத்தாழிசையென்பார்கூற்றுத் தொல்காப்பியர்க் குடன்பாடன்றென்பது பக். ௭௦
'அழியவாங்க' என்னும் எருத்தினை நேரிசையாசிரிய மென்றல் பொருந்தாமை பக். ௭[illegible]
இடையெண்ணம்போதரங்கவொருபோகு 104
இந்நூலாசிரியர் வெண்கலிப்பா என்பதனை ஒருசாராசிரியர் கலிவெண்பாவினுறுப்பின் வேறுபட்ட கொச்சகமென்று கூறுவரென்பது பக். ௯க

இப்பரிபாடல் சங்கத்தார் பரிபாடல் கூறியவகையா னியன்றதென்பது. பக். எஎ

எருத்தென்பது தாவினையடுத்துநிற்ப தோருறுப்பென்பது பக். எசு
ஒத்தாழிசைக்கலிப்பாவிற் ருழிசை மிக்கு வருதல் பக். ௯௬

ஒருசாராசிரியர்—
எருத்தத்தினை ஆசிரியமென்றல் பக். எஎ
எருத்தத்தினைத் தாவென்றல் பக். எஅ
ஒத்தாழிசைக்கலியிற் சிறிது வேறுபட்டதனைப் பஃறாழிசைக்கொச்சகக்கலிப்பாவென்றல் பக். ௯௨
'கேடலருமாமுனிவர்' என்ற கலியுள் இருசீரோரடி யிடையெண்ணினையும் முச்சீரோரடியிடையெண்ணினையும் அமைக்குமாறு பக். ௬௦
தரவு தாழிசை எண் தனிச்சொல் சுரிதகமென்ற ஐந்துறுப்பால் வந்த வண்ணகவொத்தாழிசைக்கலியை அம்போதரங்கவொத்தாழிசையென்றல். பக். ௬௦

கொச்சகக்கலிப்பாவுக்கு வெண்பா மிக்கு வருமென்பது பக். ௯௬
கொச்சகவொருபோகின் இலக்கணம் பக். ௯௦
சவலைவெண்பா பிற்காலத்து வழக்கென்பது பக். எ
தொல்காப்பியர் கூறிய பரிபாடலுறுப்பு நான்கென்பது பக். எசு
பரிபாடற்கிலக்கணம் பக். எசு—எஎ
புலப்படக்கூற மேனையுவமம் புலப்படக்கூறாத உள்ளுறையுவமத்தினைத் தருகின்ற கருப்பொருட்குச் சிறப்புக்கொடுத்து நிற்றல் பக். கக

யாப்பருங்கலக்காரிகையுடையார்—
அராகவுறுப்புடன் ஏனையுறுப்புங் குறைவறப்பெற்றுவருவதனை வண்ணகவொத்தாழிசையென்றல் பக். ௬௪
உறழ்கலியினை மயங்கிசைக்கொச்சகக்கலியென்றல் பக். ௯௪
நேரிசையொத்தாழிசைக்கலி பக். ௯எ
தாவிரட்டித்துத் தனிச்சொல்லுஞ் சுரிதகமும் பெற்றிறுவதனைத் தாவிணைக்கொச்சகமென்றல் பக். ௬எ
தரவு தனிச்சொல் சுரிதகமென்னு மூன்றுறுப்பால் வருவதனைத் தரவு கொச்சகக் கலிப்பாவென்றல் பக். ௬அ
வண்ணகவொத்தாழிசையினுள் அம்போதரங்கம் வருமாறு பக். ௬௦
வண்ணித்துப்புகழ்தலால் வண்ணகமாதல் பக். ௬௦

அணிகள்.

அவயுவவுவமை பா. 2, 37, 88, 112
அவயவியுருவகம் 80
அவயவியுவமை 22, 74, 113, 114
அற்புதம் 39
அற்புதவுவமை 98
இடத்தன்மை 84–86
இடைவிடா அடிமுதன்மடக்கு 5
இணையிடைநிலைப்பெயர்நிரனிரை 9
இல்பொருளுவமை 106
உருவகவாய்பாட்டால்வந்தவுடனிலைச்சிலேடை 91
உருவுவமப்போலி 48-49
உள்ளுறையுவமத்தினுள் வினையுவமப்போலி 42, 43
ஏகதேசவுருவகம் 24, 25, 27, 31
ஏகாங்கருபகம் 30

ஒத்தது வென்றதென்னும் வாய்பாட்டால் ஒருதொடர்பினுள்வந்த உவமை 103
ஒருபொருட்குப் பலபொருளுவமை 97
ஒருவயிற்போலி 82
சங்கீரணம் 78
சந்தயுத்தினுள் நிச்சயாந்தம் 132
சாரம் 72
சிறப்பென்ற உள்ளுறை 51
சுத்தசந்தயம் 1, 100
சுவையினுள்—
அசைவுபற்றிய அழுகை 35, 127, 128
இளிவுபற்றிய அழுகை 16, 71
கல்விபற்றியபெருமிதம் 13, 14, 29, 34, 40, 75–77, 79, 131, 134, 135
தறுகண்மைபற்றியபெருமிதம் 92
பெருமிதஞ்சார்ந்தவுவகை 23
பேதமைபற்றியநகை 10, 15, 38
வறுமைபற்றியவழுகை 4, 26
வீரம்பற்றியபெருமிதம் 89
சுழிகுளம் 130
சேர்த்பொருட்பின்வருநிலை 11, 12
தற்குறிப்பேற்றவுவமை 69, 120-122
திரிபதிசயம் 21, 81
தெய்வதவுவமை 32, 124
தொகைவிரியுருவகம் 7
தொகைவிரியுவமை 17, 19
தொழிலதிசயம் 115
தொழிலுவமையுள் ஒருவயிற்போலி 119
நிதரிசனம் 83, 116
நியமவுவமை 126
நிரனிரையுவமை 3, 76
நெடுமொழி 18, 23
பயவுவமப்போலி 44, 45
பலபொருட்கொருபொருளுவமை 20
பலபொருளுவமை 68
பிரிந்தெதிர்செய்யுள் 129
பிறப்புவமப்போலி 50

பெயரொடுபெயர்நிரனிரையுவமை 106
பொருட்டன்மை 8, 125
மாட்டேறில்லுருவகம் 24
மாட்டேறில்லாவேகாங்கவுருவகம் 25
முற்றுவமை 105
முன்னவிலக்கினுள் தலைமை விலக்கு 99
முன்னவிலக்கினுள் பொருள்விலக்கு 33
மெய்யுவமப்போலி 46, 47
வாழ்த்து 93, 94, 96, 133
விரியுவமை 73
வினைத்தன்மை 87, 90
வினையுவமை 117, 118
வென்ற தொத்ததென்னும் வாய்பாட்டால் ஒரு தொடர்பினுட் பல வந்தவுவமை 111

அகத்திணைப்பகுதிகள்.

இயற்கை 1, 2, 80, 91, 97, 101, 132.
இரவுக்குறி 103, 106.
இருவருமுளவழியவன்வரவுணர்தல் 39
உடன்போக்கு 92, 105.
சேட்படை 19, 54, 107, 112, 114
பகற்குறி 42
பாத்தையிற்பிரிதல் 43–51, 98, 110, 111.
பாங்கற்கூட்டம் 3, 17, 68, 70, 78, 124.
பொருள்வயிற்பிரிதல் 4, 22, 58, 99, 102, 108, 127, 128.
மதியுடன்படுதல் 37
மடல் 24, 25, 27, 109, பரி. 5.
வரைபொருட்பிரிவு 11, 73.

அகத் துறைகள்.

அடலெடுத்துரைத்தல் 92.
அன்னாந்தவழியுடல் 46, 49.

அருவிலைசெப்பல் 78
அல்லலங்கூறல் 19, 54, 107, பரி 3
அவ்வலமொழுதவரிதெனவிலக்கல் 109
அறிவான்போன்றாரினைவுகேட்டல் 112
இடம்பணித்துக்கூறிவற்புறுத்தல் 97, பரி 4
இண்டவினுதல் 37
இயல்பிடங்கூறல் 3, 17, 68, 124, 126
இரவுச்சங்கூறிவரவுவிலக்கல் 106
இல்லவன்னகுதல் 43
உள்மகிழ்ந்துண்ணாதிருத்தல் 102
உயிரின்மேல்வைத்துக்கூறல் 24
உண்டயரியப்பழித்தல் 44
உற்றதுணர்த்தல் 70
எழுத்தணிந்தெனுதல் 25, பரி 5
ஐயுறல் 1, 39
களிற்றிடையுதவிக்கறத்தொடுநிற்றல் 11
காட்சி 67, 91
காப்புச்சிறைமிக்க கையறுகிளவி 103
செலவழுங்குவித்தல் 99
தகையணங்குறுத்தல் 80
தலைவிகுறிப்பறிதல் 113
தழைவிருப்புரைத்தல் 114
தெய்வத்தை மகிழ்தல் 101
தெளிதல் 132
தோழியியற்பழித்தல் 45
நாணழிவுரைத்தல் 27
நாணிக்கண்புதைக்கு வருந்தல் 78
நெறிவிலக்கல் 105
பள்ளியிடத்தூடல் 50, 51
பாகனொடுகூறல் 53
பாணனைப்பழித்தல் 47
பாணனொடு வெகுளல் 48
பிரிவுநினைந்திரங்கல் 127, 128
புணர்ச்சியின்மகிழ்தல் 2
புனல்வரவுரைத்தல் 111
முகமலர்ச்சிகூறல் 98
வருத்தங்கூறி வரைவுகடாதல் 42
வல்லொடுகூறல் 4
வாட்டங்கூறல் 22

புறத்திணைகள்.

காஞ்சி 29
பாடாண் 5–10, 20, 30, 34, 35, 38, 52, 69, 71, 72, 79, 81–89, 93, 94, 96, 100, 104, 115–123, 133, 134, 135 பரி. 1, 2.
பெண்பாற்கூற்றுக் கைக்கிளை 26, 74
பெண்பாற்கூற்றுப் பெருந்திணை 39, 48, 50
பெருந்திணை 21
பொதுவியல் 12, 15, 16, 31, 32, 40, 75–77
வஞ்சி 18, 23
வாகை 13, 14

புறத்துறைகள்.

இரவுப்பெருமாள் 26
கடவுள்வாழ்த்து 8–10, 34, 35, 38, 52, 71, 72, 79, 87–90, 93, 94, 96, 100, 104, 125, 129–131, பரி. 1, 2
கையுறல் 74
சால்புமுல்லை 14
நகரவாழ்த்து 5, 69
நாடுவாழ்த்து 81-86, 115, 116-123
நெடுமொழி (வஞ்சி) 18, 23
பருவமயங்கல் 21
பழிச்சினர்ப்பணிதல் 7, 20, 30
பனுவல்வாழ்த்து 40, 93
புலவராற்றுப்படை 6
புறநிலைவாழ்த்து 133
பெருங்காஞ்சி 31
பொதுமொழிக்காஞ்சி 16
பொருண்மொழிக்காஞ்சி 12, 75–77
பொருளொடுபுகறல் 13
பொழுதுகண்டிரங்கல் 33
முதுகாஞ்சி 15
முதுமொழிக்காஞ்சி 29, 32
வாயுறைவாழ்த்து 134-135

திருப்பதிகள்.

அரங்கம் 1, 6, 7, 9, 19, 20, 30, 43–46, 49–51, 54–59, 62, 69, 78, 94, 96, 104, 112, பரி 1
அனந்தபுரம் 12
ஆறன்விளை 39
எவ்வுள் 22
காரகம் 4
குருகூர் 11, 52, 78, 93, 100, 105, 107, 110, 111, 128.
குறுங்குடி 66
சோலைமலை 26
தஞ்சை 113
நறையூர் 33
மோகூர் 65, 74
வடமலை 21, 71, 102, 125
விண்ணகர் 5

மலைகள்.

துடரி 37, 67, 78, 80, 91, 103, 106, 107, 109, 124, 126
மந்தரம் 111
மலயம் 111
மேரு 91

ஆறுகள்.

கங்கை 72
காவிரி 43, 44, 46, 69, 96
பொருநை 52, 98, 108
விரஜை 93, 101

துறை.

[illegible]த்துறை 59, 111

அவதாரங்கள்.

[illegible] பக் [illegible] பா 93
[illegible] „ „
பரசுராமன் „ „
பலராமன் பக் [illegible]
மச்சம் „ „ பா 93
வராகம் „ „
வாமனம் „ „

தேவர்கள்.

இந்திரன் பரி 1
உமை 102
சிவபிரான் 102
நான்முகன் பரி 2
வேள் 73

முனிவர்.

அகத்தியன் பக் [illegible]
கௌதமன் பா 104, பரி 1
தொல்காப்பியன் பக் 40, 76
வசிட்டன் 97

முனிவர் பன்னியர்.

அகலிகை 94
அருந்ததி 97

பெரியார்

மதுரகவியாழ்வார் 48, 95
மாறன் 3, 17, 18, 24, 25, 29, 37, 40–42, 47, 48, 52, 60, 61, 63, 67, 68, 72, 73, 75, 76, 78, 80, 91—93, 95, 97—101, 108, 105—107, 110, 124, 126, 127, 128, 131, 132, 134, பரி 1, 4.

கதைகள்.

இந்திரன் [illegible] பரி—1.
இராமன்— அகலிகைக்கருளியது 94, 104, பரி 1.

அனுமனொடுண்டது பரி 2.
இராவணனைவதைத்தது 89, 94, பரி 2.
இலங்கையெரித்தது 93
கடலடைத்தது 93
கௌசிகற்கருளியது 66
சீதாபிராட்டியை மணந்தது 94
தாடகையை வதைத்தது 94
மராமரமெய்தது 89, 93
மிதிலையில்வில்வளைத்தது 94
மிதிலையில் வில்லிறுத்தது. பரி 1
வசந்தனையுயிர்ப்பித்தது. பரி 2
வாலியை வதைத்தது 89

கங்கையின்வரலாறு பரி 1
கச்சிப்பெருமாள் கணிகண்ணன் பொருட்டுத் திருமழிசையார் பின்சென்றது. பரி 1.

கண்ணன்—
அயன்மறைத்த ஆயரும் கன்று முதலியவு மானமை 104, பரி 2.
உத்தரை மகிழ இருக்கையை இளவாசாக்கியது 104, பரி 1
உரலிடைக்கண்டுண்டது 93, 94
எருதேழடர்த்தது 94
ஐந்தருவழங்கியது 94
கஞ்சன்முடியினை யுதைத்தது பரி 1
கஞ்சனைக்கொன்றது 94
காளிங்கனர்த்தனஞ்செய்தது 94 பரி 1
குடக்கூத்தாடியது 94
குவலயாபீடத்தைக் கொம்பொடித்தது 57, 94
கோவர்த்தனக் குடைகொண்டது 93
சகடமுதைத்தது 93, 94, பரி 1, 2
சிசுபாலற்கருளியது 94, பரி 1, 2
தநிபாண்டவர்க்குக் கதியருளியது 94
தயிர்கட்டுண்டது 94
துரௌபதிக்குத் துகில் வளர அருளியது 94
பாண்டவர்க்குத் தூதுசென்றது 94, பரி. 1
புள்வாய்பிளந்தது 94
பூதனையைவதைத்தது பரி 2
மருதிறுத்தது பரி 1
ராசக்கிரீடைசெய்தது 94
வெண்ணெ களவுகண்டது 90

திருமால்—
உலகளந்தது 56, 77, 93
கடல் கடைந்து தேவர்க் கமுதளித்தது 78, 79
கஜேந்திரற்கருளியது 55, 58, 62, 65, 76, 93, 94, 104, பரி 1, 5
நரசிங்கமாய் இரணியனைவதைத்தது 55, 88, 93, 94, பரி 2
மாவலியைச் சிறைவைத்தது பரி 1

பலபொருள்.

ஆம்பலந்தீங்குழல் 111
ஐந்தரு 91
கஞ்சன் உலகந்தாங்கும் ஆதிசேடனுக்குப் பெரும்பாரமாயிருந்தமை 94
கண்ணன் வெண்ணெய்கட்டுக் கட்டுண்டமைக்காகச் சடகோபர் ஆறுதிங்கள் சோகமுற்றமை 100
காக்கைபாடினியார் 105
குவலயாபீடம் 57
கௌஸ்துபமணி 66
சடகோபர்—தம்மைத்தாமே பாடினு ரென்பது 100
சடகோபர் தாய்முலையுண்டிலரென்பது 100
[illegible] 108
திருமால் கஜேந்திரற் கருளச்சென்ற அவசர வருணனை 104
திருமால் திருவடிசெய்த அற்புதங்கள் பரி 1.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தில் விற்கப்பெறும் புத்தகங்கள்.

சங்கப்பிரசுரம்.

		ரூ.	அ.	பை.
1.	ஞானாமிர்த மூலமும் உரையும்	1	0	0
2.	சைவமஞ்சரி	1	8	0
3.	யாப்பணியிலக்கணங்கள்	0	10	0
4.	வைத்தியசாரசங்கிரகம்	5	0	0
5.	பன்னூற்றிரட்டு	3	0	0
6.	மகாபாரதம் அரும்பதவுரையுடன்	4	0	0
7.	தோத்திரத்திரட்டு			
8.	தமிழ்ச்சொல்லகராதி உயிர்வருக்கம் முடிய. முதற்பாகம்.	6	0	0
	ஷை இரண்டாம்பாகம்	4	8	0
	ஷை மூன்றாம்பாகம்	5	0	0
9.	அபிதானசிந்தாமணி			
10.	தொல்காப்பியம் செய்யுளியல் (நச். உரை முதலிய) ...	1	12	0
11.	திருவருணைக்கலம்பகம்	0	6	0
12.	அமுதாம்பிகைபிள்ளைத்தமிழ்	0	8	0
13.	கலைசைச்சிலேடைவெண்பா	0	5	0
14.	தொல்காப்பியப் பொருளதிகார ஆராய்ச்சி ...	1	4	0
15.	திருவாரூர் நான்மணிமாலை	0	4	0
*	சங்கப்புலவராற்றுப்படை உரையுடன்			
	பன்னூற்றிரட்டு (செலக்ஷன்)	0	4	0
	திருவாலவாய்த் திருநீற்றுப்பதிகம் முதலியன ...	0	1	0

செந்தமிழ்ப்பிரசுரம்.

		ரூ.	அ.	பை.
1.	ஐந்திணையைம்பது உரையுடன்	0	3	0
2.	கஞ்நூல் (5) இனியதுநாற்பது (உரையுடன்) ...	0	8	0
3.	வளையாபதிச்செய்யுட்கள்			
4.	புலவராற்றுப்படை	0	3	0
6.	நேமிநாதம் (உரையுடன்)	0	12	0
7.	திருநூற்றந்தாதி (உரையுடன்)			
8.	திணைமாலை நூற்றைம்பது (உரையுடன்) ...	0	8	0
9.	அநுமானவிளக்கம்			
10.	அட்டாங்கயோகக்குறள்	0	2	0
11.*	விவசாயரசாயனசாஸ்திரச்சுருக்கம்			
12.*	பன்னிருபாட்டியல்			
13.	நான்மணிக்கடிகை (பழைய உரை)	0	4	0
14.	முத்தொள்ளாயிரச்செய்யுட்கள்	0	2	0
15.	திருச்செந்திற்கலம்பகம்	0	3	0
16.	திருவாரூருலா	0	8	0
17.	சுகசந்தர்சனதீபிகை	0	12	0
18.	இயற்கைப்பொருட்பாடம்...	0	4	0
19.	தேவையுலா	0	3	0
20.	சரிவிருத்தம்	0	2	0
21.*	சித[illegible] உரையுடன்)			
22.*	[illegible]			
23.*	[illegible]க்கிரமசோழனுலா			
24.	குருமொழிவினாவிடை	0	1	0

25.	சேரமான்பெருமான் இரட்டைமணிமாலை ...	0	2	0
26.	திருத்தணிகைத் திருவிருத்தம் ...	0	1	0
27.	மதுரைத் திருப்பணிமாலை	0	8	0
28.*	சந்திராலோகம்			
29.	சோழவம்சசரித்திரச்சுருக்கம்	1	0	0
30.	ஞாநாமிர்தக்கட்டளை	0	3	0
31.	பாண்டியம்	0	4	0
32.	மகீசுரபஞ்சகம்	0	8	0
33.	வேளிர்வரலாறு	0	8	0
34.	அகப்பொருள்விளக்கம்	1	4	0
35.*	திருமந்திர நூறுபாட்டுக்குரை ...			
36.	உவமானசங்கிரகம்	0	1	0
37.	மாறனலங்காரம் மூலமும் உரையும்	4	8	0
38.	திருப்புல்லாணிமாலை	0	2	0
39.	பழமொழி மூலமும் பழையஉரையும் (முதல் 100 செய்)	1	0	0
40.	திருமாலிருஞ்சோலைமலை அழகர் பிள்ளைத்தமிழ் ...	0	8	0
41.	பொருட்டொகைநிகண்டு	0	6	0
42.	அகராதிநிகண்டு	0	12	0
43.	மேகவிடுதூது	0	2	0
44.	திருக்குற்றாலமாலை	0	2	0
45.	தண்டலையார்சதகம்	0	4	0
46.	இராமோதந்தம்	0	3	0
47.	பழமொழிமூலமும் பழைய உரையும் (2-வது 100செய்)	1	0	0
48.	சேதுநாடுந் தமிழும்	0	6	0
49.	கடைவள்ளலார்காலம்	0	6	0
50.	தமிழரும் ஆந்திரரும்	0	4	0
51.	மதங்கசூளாமணி	1	0	0
52.	கூடற்புராணம்	0	10	0
53.	திருவள்ளுவர்	0	6	0
	ஷை ஆங்கிலத்தில்	0	6	0
54.	அரும்பொருள்விளக்க நிகண்டு	1	4	0

* இவ்வடையாளமிடப்பட்டவை இப்போது கைவசமில்லை.

குறிப்பு:-1. சங்கத்தினின்று மாதமொருமுறை அரிய பெரிய விஷயங்களைக்கொண்டு வெளியாகிவரும் "செந்தமிழ்"ப் பத்திரிகைக்கு வருஷச் சந்தா ரூ. 4. தனிப்பிரதியின் கிரயம் அணா 8. வெளிநாடுகளுக்கு வருஷச் சந்தா ரூ. 4—8—0. இதுவரை 28 தொகுதிகள் பூர்த்தியாயிருக்கின்றன; இவற்றுள் 1, 2, 3, 7, 8, 9, 10, 16-ம் தொகுதிகள் கைவசமில்லை. பைண்டு செய்யப்பெறாததொகுதிகள் தொகுதி 1-க்கு ரூ. 4—0—0-வீதமும், பைண்டு செய்யப்பெற்ற தொகுதிகள் தொகுதி 1-க்கு ரூ. 4—12—0 வீதமும் விற்கப் பெறும். வி. பி. சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

2. சங்கப்பிரசுரம், செந்தமிழ்ப்பிரசுரம், செந்தமிழ் முழுத்தொகுதி— இவற்றுள் ஒவ்வொருபுத்தகத்திலும் ஒரேதடவையில் 10 பிரதிகளும் அதற்கு மேற்பட்டும் வாங்குவோர்கட்கு மொத்தக்கிரயத்[illegible] கமிஷன் தள்ளிக்கொடுக்கப்படும்.

199638